

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje

V vseh krajevnih skupnostih za tretji krajevni samoprprispevek

V petek, 7. marca je bila v Velenju 14. seja predsedstva občinske konference SZDL Velenje. Na razširjeni seji, ki so se je udeležili tudi predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti gospodarstva, nekaterih organizacij združenega dela ter drugi gostje, so najprej obravnavali vzroke zaostajanja v stanovanjski izgradnji v Saleški dolini. Dejstvo je, da smo v letih 1976—1980 zgradili v občini Velenje 923 družbenih najemnih stanovanj manj, kot je bilo načrtovano. Se pravi, da gradnja družbenih najemnih stanovanj zaostaja tako za načrti kot za potrebami. Sicer pa nobeno družbeno najemno stanovanje, zgrajeno v zadnjem času, ni bilo končano v predvidenem roku. Slabosti so se okrog priprave tehnične dokumentacije, pa pri usklajevanju gradnje itd.

Gre torej za vzroke, ki so že dalj časa znani. Ker čaka trenutno na stanovanja okrog 2.500 delavcev

je stanje resnično zaskrbljujoče in terja takojšnje ukrepe, predvsem z namenom, da se slabosti v prihodnje ne bi več ponavljale. Predsedstvo OK SZDL Velenje je po obširni razpravi izoblikovalo več sklepov, med katerimi velja še posebej omeniti zahtevo, da je treba čimprej kar najbolj podrobno seznaniti vse delovne ljudi in občane v občini Velenje s stanjem v stanovanjski izgradnji. Občinski konferenci ZKS Velenje pa so sklenili predlagati, da konkretizira politično odgovornost institucij in posameznikov, ki so vplivali na stanje v zidavi družbenih najemnih stanovanj, kakršno je v Saleški dolini v zadnjem času in sprejme potrebne vzgojne ukrepe, da se napake v prihodnje ne bi več ponavljale.

SOGLASJE Z NAČRTOVANIM RAZVOJEM ZDRAVSTVENIH SLUŽB

Predsedstvo OK SZDL Velenje je na petkovi seji ocenilo tudi

smernice za razvoj zdravstvene službe v občinah Velenje in Mozirje za obdobje 1981—1985, v katerih je opredeljen prihodnji razvoj osnovnega in specialističnega zdravstvenega varstva ter bolnišnične ter rehabilitacijske in zdraviliške dejavnosti. Največji razmah bo doživela osnovna in specialistična zdravstvena dejavnost, bolnišnica Topolšica bo zadržala sedanjí obseg, opredeljene pa so tudi razvojne možnosti zdravilišča Topolšica, z izgradnjo katerega bodo začeli že v kratkem. Razvojne naloge pa bodo delavci združenih zdravstvenih organizacij Velenje v prihodnje uresničevali v okviru zdravstvenega centra.

Predsedstvo OK SZDL Velenje je soglašalo tudi z oceno iz smernic, da trenutno ni potreb po ustanovitvi splošne bolnišnice. Če pa se bodo pokazale v letih 1986—1990, pa jih bo treba vsestransko kar najbolj podrobno preučiti in izoblikovati ustrezne predloge.

PRIPRAVE NA REFERENDUM ZA TRETJI KRAJEVNI SAMOPRISPVEK

V nadaljevanju se je predsedstvo OK SZDL Velenje obravnavalo aktivnosti priprave na ljudsko glasovanje za uvedbo tretjega krajevnega samoprprispevka občanov v vseh 25 krajevnih skupnostih Saleške doline. Med drugim je ugotovilo, da je storjeno vse, da se začne z gradnjo še zadnjih objektov, ki so bili v programu del, ki jih bodo financirali iz sredstev drugega krajevnega samoprprispevka občanov. Sicer pa so v vseh dosedanjih razpravah delovni ljudje in občani Saleške doline enotno ugotavljali, da je mogoče razvojne naloge, s katerimi se srečujejo in pa težave v prizadevanjih za izenačevanje življenjskih pogojev prebivalcev uspešno uresničiti le z vnovičnim, tretjim krajevnim samoprprispevom.

Skupščine krajevnih skupnosti sprejemajo te dni predloge programov del, ki naj bi jih financirali oziroma sofinancirali iz sredstev tretjega krajevnega samoprprispevka občanov. V vseh krajevnih skupnostih so doslej že velikokrat poudarili, da se je pri uresničevanju nalog, ki jih bomo določili ob uvedbi tretjega krajevnega samoprprispevka občanov Saleški dolini, potrebno obnašati kar najbolj varčno. Delati je treba racionalno in hitro, kar bo pocenilo

dela oziroma omogočilo, da bodo načrtovane investicije opravljene s predvidenim denarjem.

GOSPODARSKA USTALITEV, NAČRTOVANJE

Prizadevanja za gospodarsko ustalitev in načrtovanje so bila zadnja točka dnevnega reda zadnje, 14. seje predsedstva OK SZDL Velenje. Aktivnosti, začete decembra, so bile najprej zaznane v osnovnih organizacijah zveze sindikatov in zveze komunistov, in to v pripravi na obravnavo zaključnih računov za leto 1979 in ob njihovem sprejemu, prav tako pa tudi v akciji dopolnjevanja planskih dokumentov za leto 1980. Koordinacijski odbor za usmerjanje aktivnosti za gospodarsko ustalitev pri OK SZDL Velenje si bo zdaj prizadeval, da se kar najtesneje poveže z odbori za gospodarjenje v delovnih kolektivih, sicer pa so in ostajajo poglavitne prihodnje naloge koordinacijskega odbora — varčevanje, razporejanje sredstev za osebne odhodke in skupno porabo ter politika cen.

Podrobneje poročamo o 14. seji predsedstva občinske konference SZDL Velenje na 3. strani.

Včeraj, danes, jutri

• Konferenca osnovnih sindikalnih organizacij Gorenje TGO je v torek na pobudo akcijskega odbora »Knjiga« pri CK ZKS pripravila pogovor o izkušnjah pri podružbljanju knjižne politike in pri ustvarjanju materialnih ter organizacijskih pogojev za razvijanje clovite bralne kulture. Delavci Gorenja so goste, ki jih je vodil izvršni sekretar CK ZKS za naloge komunistov v kulturi ter raziskovalnem delu Franc Šali, seznanili s svojimi izkušnjami in načrti na tem področju.

• Člani komiteja OK ZKS Velenje so na včerajšnji seji razpravljali o organiziranju skupnih strokovnih služb SIS gospodarskih dejavnosti ter o gibanju osebnih dohodkov in zaposlovanja v teh službah kot v upravnih organih skupščine občine Velenje in družbeno političnih organizacijah. Seznanili pa so se tudi z nadaljnjim delovanjem in povezovanjem strokovnih služb SIS, KS in upravnih organov Sob, ustanavljanjem družbenih svetov in pripravi na referendum.

• Na 12. seji MS ZKS Celje v torek, 18. marca, bodo obravnavali naloge ZK pri razvoju agroživlilstva na širšem celjskem območju, spregovorili o delu komisij sveta za obdobje marec-oktober ter nekaterih drugih nalogah.

• V delavskem klubu v Velenju bo v torek, 18. marca enodnevni posvet, ki ga organizira MS ZSS Celje. Govorili bodo o uresničevanju politike gospodarske stabilizacije in uresničevanju sklepov republiškega sveta o nalogah organizacij zveze sindikatov v delegatskem sistemu.

• Delegati zbora izvajalcev in zbora uporabnikov občinske kulturne skupnosti se bodo v sredo ponovno sešli na 5. redno sejo, ker je ob prvem sklicu odpadla zaradi nesklepčnosti. Med drugim bodo razpravljali o delovnem programu in finančnem načrtu za letoš.

• Jutri, 15. marca bo v Domu kulture v Velenju s pričetkom ob 17. uri 23. srečanje mladih pevcev občine Velenje.

Ob letošnjem dnevu žena so se člani društva prijateljev mladine Topolšica spomnili tudi svojih starejših krajanek in jim ob tej priložnosti podarili šopek cvetja in čestitke, ki so jih izdelali učenci te šole. (M. M.)

Priprave na referendum za 3. krajevni samoprprispevek občanov v Saleški dolini

Predlog skupnega programa del

Koordinacijski odbor za pripravo referenduma za uvedbo 3. krajevnega samoprprispevka občanov, ki ga je imenovalo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje, je na seji 10. marca, upoštevaje predloge in mnenja delovnih ljudi in občanov, izoblikoval skupni program del, ki bi jih sofinancirali iz združenih referendumskih sredstev vseh 25 krajevnih skupnosti v občini Velenje (tako imenovani A program).

Iz združenih referendumskih sredstev vseh krajevnih skupnosti bi tako sofinancirali gradnjo naslednjih objektov:

pnosti družbenih dejavnosti, namenjenih za sofinanciranje skupnega programa del. Tako bi zagotovili najbolj hitro izgradnjo objektov in kar najbolj racionalno porabo denarja.

V krajevnih skupnosti pa te dni končujejo s pripravo lastnih programov del, ki jih bodo financirali oziroma sofinancirali iz sredstev, ki jih ne bodo združevale krajevne skupnosti za tako imenovani »A program«, to je mestne krajevne skupnosti na območju Velenja in Šoštanja 30 %, druge krajevne skupnosti pa 50 % sredstev tretjega krajevnega samoprprispevka

Objekt	Predračunska vrednost	Sofinanciranje iz združenih sredstev KS	Leto izgradnje
a) Prizidek doma za varstvo ostarelih Velenje	38.000.000 din	5.000.000 din	1980
b) Otroški vrtec Šmartno ob Paki	18.000.000 din	6.000.000 din	1981
c) Otroški vrtec Velenje — Gorica III	25.920.000 din	8.600.000 din	1981
d) PTT center Velenje	276.000.000 din	70.000.000 din	1982
e) Dom borcev in mladine Velenje ter preureditev mestnega parka	29.000.000 din	10.000.000 din	1981
f) Otroški vrtec Velenje — Salek III	28.800.000 din	9.700.000 din	1983
g) Glasbena šola Velenje in VI. osnovna šola Velenje	227.000.000 din	51.000.000 din	1981 1985

Za ta skupni program del bi:

— krajevne skupnosti mest Velenje in Šoštanj združevale 70 odstotkov vseh zbranih sredstev tretjega krajevnega samoprprispevka občanov,

— druge krajevne skupnosti v občini Velenje pa 50 odstotkov vseh zbranih sredstev tretjega krajevnega samoprprispevka občanov.

Ta sredstva bi združevali na posebnem žiro računu skupaj z investicijskimi sredstvi samoupravnih interesnih sku-

pa 50 % sredstev tretjega krajevnega samoprprispevka občanov. Z namenom, da bi tudi s temi sredstvi kar najbolj varčno gospodarili in zagotovili čimprejšnjo uresničitev programov tretjega krajevnega samoprprispevka občanov v vseh 25 krajevnih skupnostih v Saleški dolini, je prav tako predlagano združevanje teh sredstev. V ta namen bi sklenile krajevne skupnosti poseben samoupravni sporazum in določile prednostni red del.

Preteklo nedeljo se je začelo nogometno prvenstvo tudi v drugi zvezni nogometni ligi. Srečanje med velenjskim Rudarjem ter Dinamom iz Vinkovcev se je na igrišču pri jezeru končalo neodločeno 3:3 (0:2).

Nekaj več kot tri tisoč gledalcev, je z dolгим ploskanjem pozdravilo nogometaše obeh moštev in sodnike, ki so pritekli na igrišče z napisom POZDRAV DRAGIM TITU, Z ŽELJO, DA ČIMPREJ OZDRAVIŠ.

Občinski izvršni svet

Zelena luč zdravilišču Topolšica

Osrednji del razprave na 63. seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje, ki je bila sredi preteklega tedna, je veljal obravnavanju problematike in smernic razvoja zdravstvene dejavnosti na območju občin Velenje in Mozirje v obdobju 1980 do 1985.

Seja se je pričela s skromno slovesnostjo. Predsednik izvršnega sveta Franjo Kljun je izročil posebno priznanje občine Velenje dolgoletnemu predanemu delavcu občinske uprave FRANCU BOŽIČU, ki ga občani Velenja poznajo kot prijaznega in nadvse ustrežljivega uslužbenca iz sprejemne pisarne skupščine občine, kamor se dnevno oglašamo po opravkih. Franc Božič si je s svojim zavzetim delom pridobil veliko priljubljenost in ugled med občani, zato so nekatere krajevne skupnosti preko občinske konference SZDL Velenje predlagale izvršnemu svetu, da mu podeli posebno priznanje.

Sicer pa so člani izvršnega sveta na svoji 63. seji namenili posebno pozornost obravnavi razvojnih smernic zdravstvene dejavnosti v občinah Ve-

lenje in Mozirje v naslednjem srednjeročnem obdobju. Te smernice so opredeljene v posebnem strokovnem elaboratu, ki so ga v javni razpravi potrdili delavci Savinjsko Šaleških zdravstvenih domov. O tem gradivu je podrobno razpravljali tudi komite za družbene dejavnosti in ocenil, da predstavlja dobro osnovo za nadaljnje samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje na tem področju, za nadaljnji razvoj zdravstvene dejavnosti oziroma za delitev dela v regiji in republiki. Komite je podprl smernice in hkrati poudaril, da je v pripravi srednjeročnih programov potrebno opredeliti delitev in svobodno menjavo dela z bolnicama Celje in Slovenj Gradec ter da je treba proučiti možnosti združevanja dela in sredstev v slovenskem prostoru sprito tega, ker bo zdravilišče Topolšica ena izmed dejavnosti gospodarskega pomena.

Kot so na seji poudarili predstavniki Savinjsko Šaleških zdravstvenih domov, so v smernicah razvoja zdravstvene dejavnosti posvetili največ skrbi krepitvi kvalitete dela zlasti na področju osnovnega

zdravstvenega varstva. To pa med drugim narekuje tudi nadaljno dograditev 3. etape zdravstvenega doma v Velenju. Specialistične dejavnosti se bodo po teh usmeritvah povezovala s specialistično bolnišnico v Topolšici in z zaposlitveno strukturo prebivalcev občine Velenje. Bolnišnica v Topolšici naj bi se razvila v specializirano bolnišnico z internim in pljučnim oddelkom, kar je usklajeno z delitvijo dela med slovenskimi bolnišnicami. V teh srednjeročnih usmeritvah ne predvidevajo razvoja splošne bolnišnice v Topolšici, v naslednjem obdobju po letu 1985 pa bodo na osnovi znanih pogojev, potreb in izkušenj pretehtali tudi to možnost.

Posebna dejavnost, ki jo bodo v Topolšici razvijali pa je zdravilišča, saj obstajajo za to izjemne naravne možnosti. Kot je bilo rečeno na seji, se s tako usmeritvijo v praksi vključujejo v prestrukturiranje gospodarstva občine Velenje in s tem tudi v uresničevanje odločitve združenega dela za hitro rehabilitacijo bolnih ter učinkovito preventivo. Poleg tega pa take

usmeritve ponujajo ugodne možnosti tudi za vključevanje v mednarodno delitev dela.

Izvršni svet skupščine občine Velenje je izrazil vso podporo tako zastavljenim usmeritvam zdravstvene dejavnosti in stališčem komiteja za družbene dejavnosti ter menil, da se morajo določila teh smernic nemudoma začeti uresničevati. O usmeritvah bodo razpravljali tudi delegati občinske skupščine in samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva.

Na osnovi tega je izvršni svet prižgal tudi zeleno luč za začetek gradnje zdravilišča Topolšica, ki je v skladu z razvojnimi dokumenti občine Velenje na prednostnem seznamu za leto 1980.

Člani izvršnega sveta so na 63. seji spregovorili še o programu izvajanja politike cen v letu 1980 v občini Velenje in dokončno sklepanje o tem preložili na naslednjo sejo. Program bo v celoti objavljen v Našem času. Poleg tega pa so izrazili tudi soglasje k družbenemu dogovoru o enotnem usmerjanju skladnega razvoja kmečkega turizma v Sloveniji.

J. Krajnc

O planu za letos

Vrsta ugodnosti za člane avto-moto društva

O NAČRTIH AVTOMOTO DRUŠTVA VELENJE ZA LETOŠNJE LETO SMO SE POGOVARJALI S SEKRETARJEM MILANOM HOJANOM

V sklopu avto-moto društva Velenje bodo v bodoče razvijali tudi turistično in gostinsko dejavnost. Načrtujejo razvoj turistične poslovalnice in pa gostinsko turistične rekreativne in športne dejavnosti na kompleksu rekreacijski center.

Turistična poslovalnica, ki naj bi delovala pri njih, bi nudila svojim članom številne ugodnosti, kot so na primer informacije in napotki o potovanjih, ugodnosti pri posameznih turističnih agencijah. Dejavnost bodo razdelili na tri področja, in sicer informacijsko in servisno dejavnost, poslovalnice ter receptivno in iniciativno dejavnost.

V bodoče načrtujejo tudi hiter razvoj gostinsko turistične in športne dejavnosti. Središče njihovega rekreacijskega centra je dom motokros, kjer imajo za približno 80 gostov prostora. Imajo pa še manjši dom, v katerem je prostora za 40 gostov. Poseben problem predstavlja ogrevanje teh objektov, zaradi tega so jih doslej v zimskem času zapirali. Rešiti pa bi morali tudi kadrovske probleme gostinskega delavca v tem gostinskem objektu. Protore obeh domov na Trebelškem pa nameravajo nekoliko obnoviti. Želijo torej, da bi dom na Trebelškem čim prej tako usposobili, da bi bil to gostinski lokal odprtega tipa.

V načrtu pa imajo še izgradnjo športnih in rekreacijskih objektov. V bodoče bodo seveda izvajali vse že utečene oblike dejavnosti Avto-moto društva. V sklopu avto šole bodo imeli v letošnjem letu 15 tečajev iz prometnih predpisov, katere

Milan Hojan

naj bi obiskovalo okoli 600 slušateljev. Opravili bodo tudi okoli 18 tisoč ur praktične vožnje.

Načrtujejo tudi tečaj za voznike čolnov, ki naj bi ga organizirali že ta mesec. Organizirali pa bodo tudi tečaje za voznike koles s pomožnim motorjem in tečaj za pridobitev inštruktorskega dovoljenja.

Vsi, ki bodo želeli opraviti test iz cestno prometnih predpisov, bodo to lahko storili.

Do konca leta bodo kupili štiri vozila za pouk vožnje in zaposlili tri inštruktorje.

Društvo ima tudi pralnico, ki pa v zadnjem času ne posluje pozitivno, saj cena pranja ni ekonomska. Zaradi tega bo potrebno cene nemudoma dvigniti. Čim prej pa nameravajo usposobiti avtomatsko avtopralnico.

Letos bodo nabavili tudi novo vozilo za vleko vozil. Sedanje je dotrajano.

To je le nekaj načrtov avto-moto društva Velenje. Povedati pa je potrebno še, da že nudijo svojim članom mnoge ugodnosti, pripravljajo pa še vrsto drugih.

M. Zakošek

Komunalno gospodarstvo

Pripravljene smernice nadaljnega razvoja

Ena od najpomembnejših nalog s katerimi se soočamo v organizacijah združenega dela je priprava srednjeročnih programov, ki so prav gotovo temelj nadaljnega bolj ali manj uspešnega razvoja gospodarstva. Te naloge smo se tokrat, zavedajoč se težkih posledic nepravilnega planiranja, lotili mnogo bolj odločno kot v preteklih letih ali ob prejšnjih srednjeročnih obdobjih. Tudi v naši občini so že v marsikateri delovni sredini obravnavali smernice razvoja in se opredelili do predlaganih razvojnih usmeritev. Predlagane smernice pa bodo podlaga za izdelavo razvojnih programov, ki naj bi v naslednjem srednjeročnem obdobju zagotovili kar najbolj uspešen razvoj naše družbe.

Smernice razvoja za naslednje srednjeročno obdobje so pripravili tudi komunalci. Te obsegajo razvoj individualne komunalne rabe. Individualna komunalna raba pa je razdeljena na vodovod, kanalizacijo in toplovod. Srednjeročni plan predvideva pri izgradnji vodovoda predvsem povečanje vodovodnega sistema Ljubija — Topolšica — Šoštanj, povečavo vodovodnega sistema Šoštanj — Smartno ob Paki, sofinanciranje povezave vodovoda med Velenjem in Sentiljem ter nekatere druge naloge, kot je avtomatizacija vodovodnega sistema, sofinanciranje vodooskrbe vsem naseljem, ki nimajo zagotovljenih zadostnih količin vode, zagotovitev rezervnih vodnih virov ter naročila raziskav in študij za možno koriščenje jezerske vode.

Na področju kanalizacije naj bi v naslednjem srednjeročnem obdobju izdelali projekte za stanovanjske soseske Podkraj Kavče, Gaberke, Hrastovec in Škale, sofinancirali kanalizacijo v Topolšici, uredili

kanalizacijsko omrežje v Smartnem ob Paki in zgradili primerno kanalizacijsko omrežje v novih stanovanjskih soseskah. Izvesti pa bo potrebno tudi rekonstrukcijo kanalizacije v Velenju. Področje toplovoda predvideva predvsem ureditev toplifikacije za področje Velenja in Šoštanja. Za toplifikacijo so predvidena obsežna območja, od zbranih sredstev pa bo odvisno, koliko predvidenih nalog bo možno uresničiti.

In kakšni so plani kolektivne komunalne rabe? Predvideno je dokončanje druge faze izgradnje Šaleške magistrale od Gorenja do Rečice, ureditev nekaterih medkrajevnih cest, sofinanciranje ureditve Šoštanja in starega Velenja, izboljšanje javne higiene, ter razširitev nekaterih pokopališč.

Teden solidarnosti

Podpiramo zatirane ljudske množice

Kot že vrsto let bo tudi letos en teden v marcu namenjen mladinski solidarnosti z žrtvami imperialistične agresije in osvobodilnimi gibanji.

Teden naše solidarnosti z zatiranimi ljudstvi bo tokrat potekal od 17. do 24. marca. V tem času bo izveden bogat program solidarnostnih akcij. Tako bodo v posameznih občinah organizirali različne razstave, ki prikazujejo boj narodov za svobodo ter nastope folklornih skupin tujih študentov. Zvrstila se bodo številna predavanja ter okroglice mize, razpisani pa je tudi skupni natečaj republiške konference ZSMS na temo

Pota in stranpota gradnje stanovanj v Šaleški dolini

Osnovno zlo — načrtovanje

Na problemski konferenci o nadaljnjem razvoju samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu v Šaleški dolini, bila je 29. februarja, smo slišali tudi naslednje podatke delegata zveze komunistov iz gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje o poteh in stranpoteh stanovanjske gradnje v občini Velenje, posebej za stanovanjski soseski Šalek 2 in Gorica 3.

Vzemimo za primer sosesko Šalek 2:

Vse do razpisa in prodaje zemljišč ni bila upoštevana zakonodaja; zemljišča so bila oddana »Gola«. Komunalno torej niso bila opremljena, podane pa tudi niso bile potrebne urbanistične in komunalne rešitve. Med pravo načrta za to novo sosesko je GIP Vegrad Velenje pripravil predlog zazidave, pri čemer so upoštevali vso mogočo racionalizacijo in visoko stopnjo industrializacije gradnje. Sprejet pa je bil nazadnje predlog, ki je zdaj glavna ovira v prizadevanjih, da bi dosegali predvidene roke izgradnje. Se zdaj ni jasno, kdo bo gradil pritličja s poslovnimi prostori?

Objekt D4 v novi soseski Šalek 2 je lahko dograjen do meseca maja, vendar pa bo mogoča vselitev vanj šele po dograditvi vmesnih platorejev, pod katerimi so garaže. Za gradnjo garaž pa še niso podpisane pogodbe.

Sicer se v novi soseski Šalek 2 srečujejo kar tri projektantske organizacije, številni izvajalci (v gla-

vnem nepovezani), dva sistema financiranja (gradnja za trg ter usmerjena gradnja v okviru samoupravne interesne stanovanjske skupnosti) ter, ne nazadnje, tudi več tehnologij. Na 3 objektih, na primer, je mogoče srečati kar 3 različne tehnologije.

Poglavitno zlo za težave, s katerimi se soočamo pri gradnji soseske Šalek 2, pa tudi drugih sosesk v Velenju, je načrtovanje samo. Načrtovalci namreč niso računali, kot vse kaže, na realne finančne, tehnične in druge možnosti. Še zmeraj ni uveljavljena prepotrebna koordinacija vseh aktivnosti. Da bi napravili konec težavam, s katerimi se že dalj časa srečujemo, bi bilo treba izdelati bilanco razpoložljivega denarja za zidavo stanovanj, pri njenem načrtovanju pa upoštevati tudi gradnjo potrebnih spremljajočih objektov. Tehnologijo gradnje pa bi morali, upoštevaje realne optimalne možnosti, kar najbolj poenotiti. Temu cilju bi morali podrediti že samo načrtovanje. Za objekte, ki bi jih zidali po poenoteni tehnologiji, bi potem lahko dokaj podrobno spremljali stroške gradnje in tudi sam rok dograditve.

Po besedah delegata zveze komunistov iz GIP Vegrad Velenje, izrečenih na problemski konferenci, si pri gradnji stanovanj v Šaleški dolini na račun skupnosti, to je prav vseh delovnih ljudi in občanov, dovoljujemo resnično veliko in vse doslej — žal — tudi brez posledic za tiste, ki delajo in odločajo neodgovorno!

naš čas

„NAS ČAS“, glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Folto 10.

„NAS ČAS“ je ustanovljen 1. maja 1965; do januarja 1973 je izhajal iz štirinajstrednevnika „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovec (Direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnič, Boris Zakošek, Mira Zakošek, Vlado Besednjak (oblikovanje).

Izhaja ob petkih — Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Folto 10, poštni predal 89, telefon (063) 850-087, 850-311, 850-317 — Brzjavni naslov: Informacijski center Velenje.

Cena posameznega izvida: 1 dinarjev, letna naročnina 20 dinarjev (za inozemstvo 60 dinarjev).

Žiro račun pri SDZ, podružnica Velenje: 52800 — št. 38482.

Grafična priprava in tisk: CGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine Slovenije, številka 421-1/72 z 8. februarja 1974 ne plača temeljnega davka od prom. proizvodov.

2500 družin pa čaka na stanovanje

Podobno kot pred tem že izvršni svet skupščine občine Velenje je tudi predsedstvo občinske konference SZDL Velenje podprlo predloženo usmeritev za prihodnje srednjeročno obdobje. O predlogu se bo moralo, razumljivo, izreči združeno delo celotnega območja. Predsedstvo OK SZDL Velenje je tudi menilo, da je treba začeti z izgradnjo zdravilišča v Topolšici takoj, saj pomeni izkoriščanje že obstoječih objektov tudi stabilizacijsko posažanje. In ne nazadnje je predsedstvo OK SZDL Velenje menilo, da trenutno resnično ni potrebe po splošni bolnišnici. V kolikor pa se bodo morebiti pokazale potrebe v prihodnjem srednjeročnem obdobju, to je v letih 1986—1990, pa jih bo treba kar najbolj podrobno preučiti in izoblikovati ustrezen predlog.

M. L.

Ob dnevu žena

Odlikovanja predsednika Tita

Ob dnevu žena so v prostorih skupščine občine Mozirje pripravili skromno, pa zato toliko bolj pristrčno slovesnost. Predsednik skupščine Hinko Čop je na tej svečanosti sedmim tovarišicam podelil odlikovanja predsednika Tita.

FRANKA NARALOČNIK je prejela »Red republike z bronastim vencem« za svoje delo na družbeno-političnem, kulturnem in zlasti prosvetnem področju. Vključila se je že v narodnoosvobodilno borbo in s svojim zavzetim delom nadaljevala vse do danes. Rezultat njenega poslanstva so številne generacije otrok, ki jih je vsa leta vzgajala z nesebično ljubeznijo in delom ter veliko prispevala k oblikovanju njihove napredne, socialistične misli.

FANIKA POZNIČ je prejela »Red republike z bronastim vencem« za svoje plodno in predano delo na družbeno-političnem in kulturnem področju v kraju kjer živi in dela še danes. Vrlino napredne samouprave socialistič-

ne osebnosti je vtakla v vrsto mladih generacij in s svojim požrtvovalnim delom veliko prispevala k razvoju svojega kraja in šole.

HEDA HERMAN je prejela »Red zaslug za narod s srebrno zvezdo« za več kot tridesetletno delovanje na družbeno-političnem, kulturnem in prosvetnem področju v občini in svojem kraju. Z zavzetim delom je uspešno premagovala številne ovire v povojnih letih in s svojim delom nadaljuje še danes.

HELENA KOJC je prejela »Red zaslug za narod s srebrno zvezdo« za svoje neumorno delo na družbeno-političnem, kulturnem in prosvetnem področju. Več kot trideset let je uspešno uresničevala cilje napredne vzgoje in izobraževanja in pri tem ni nikoli zanemarjala dela v svojem kraju, na številnih področjih njegovega dela in življenja.

JOŽICA PEČOVNIK je prejela »Red zaslug za narod s srebrno zvezdo« za več kot tridesetletno družbeno-politi-

čno delo. Kot vestna in dobra delavka v svoji organizaciji združenega dela aktivno deluje v vrstah Zveze komunistov. Socialistične zveze in združenja borcev, poleg tega pa je tudi delegatka republiške skupnosti otroškega varstva.

MARIJA KVAS je prejela »Red dela s srebrnim vencem« za svoje več kot tridesetletno vzgojno in izobraževalno delo. Predano je vsekozi opravlja svoj poklic in z veliko ljubeznijo mladim rodovom pomagala pri izpolnjevanju šolskih in izvenšolskih dejavnosti. Zavzeto delo na tem področju ni oviralo njenega družbeno-političnega dela v kraju.

NINA VRŠNIK je prejela »Red dela s srebrnim vencem« za svoje neumorno družbeno-politično delo v kraju in občini. Kot aktivna zadružnica je svoje bogate izkušnje na področju usmerjenega izobraževanja in veliko mero optimizma nesebično prenašala na druge.

Elkroj in Toper

Združitev zagotavlja napredek

Zaposleni v Modni konfekciji Elkroj že nekaj let dosegajo izjemne delovne uspehe in se po mnogih kazalcih uvrščajo v sam vrh slovenske tekstilne industrije. V bližnji prihodnosti bodo dokončali pomembno naložbo in z njo svoj položaj še utrdili. Dogradili bodo namreč novo proizvodno dvorano s katero bodo bistveno izboljšali delovne pogoje in z njo pridobili še marsikaj, med drugim bodo zgradili tudi prepotrebno avtobusno postajo, športna igrišča in uredili okolico tovarne. S tem bodo načrtovani razvoj na tem mestu tudi zaključili.

V načrtovanju svojega bodočega razvoja seveda niso stali križem rok in se z doseženim nikakor niso zadovoljili. V prihodnjem obdobju bodo v prostorih na Prihovi pri Nazarjah večali obseg proizvodnje s pomočjo najnovejših tehnologij in z izboljšavami v organizaciji dela največjo pozornost bodo namenili nadaljnjemu povečevanju izvoza, uvajali pa bodo tudi nove proizvodne programe, ki bodo upoštevali razmere in pogoje v danem trenutku najprimernejši. Predvidevajo tudi usmeritev svoje dejavnosti na druga področja, prav tako pa tudi izgradnjo novih proizvodnih prostorov v drugih

krajih občine in izven nje.

To niso več le predvidevanja, ampak zelo otipljivi načrti. Dvajset milijonov dinarjev bodo namenili za odkup podružnične šole v okolici Luč ob Savinji in za preureditev v proizvodne prostore. V njih bo dobilo zaslužek večje število prebivalcev tega področja, zlasti seveda žensk, izdelovalci pa bodo kakovostne kavbojke. Za polovico te proizvodnje že imajo sklenjene dolgoročne pogodbe za izvoz na zahodno tržišče.

V okviru s svojimi razvojnimi načrti in možnostmi ter v skladu s temeljitim proučevanjem tržišča že končujejo dogovore o priključitvi temeljne organizacije združenega dela Konfekcija Soštanj k Modni konfekciji Elkroj. Sedanja Toprova temeljna organizacija bi imela od 1. julija pa do konca letošnjega leta začasni status obrata, z začetkom prihodnjega leta pa bi postala Elkrojeva temeljna organizacija združenega dela. Dejstvo je, da kvalifikacijska in starostna sestava zaposlenih v Soštanju v celoti ustreza zahtevam, ki jih terjajo predvideni proizvodni in tržno sprejemljivi program. Ti so dokaj akumulativni, zato v Elkroju predvidevajo, da bodo najkasneje v dveh letih zagotovili vse organizacijske in tehnične

pogoje za nadaljnji razvoj soštanske temeljne organizacije.

V Soštanju naj bi izdelovali otroške hlače in izdelke iz programa jeans. Elkroj bi zaposlenim v Soštanju seveda nudil vso potrebno strokovno in finančno pomoč pri uvajanju novega programa, to uvajanje pa bi trajalo tako dolgo, da bi dosegel 100 odstotno koriščenje razpoložljivih zmogljivosti glede na normative v Elkroju. Organiziranost delovnih skupin v Soštanju bi letos in prihodnje leto ostala nespremenjena. V letu 1981 naj bi v Soštanju izdelali 175.000 otroških hlač in preko 213.000 hlač iz programa jeans, povprečni osebni dohodek pa naj bi dosegel 7.700.

Ob morebitni združitvi bi že v prihodnjem letu pričeli graditi nove proizvodne prostore v Soštanju in jih obenem s tehnološkimi in organizacijskimi izboljšavami dokončali leta 1982. S tem bi zaposlili okrog 30 novih delavcev in povečali obseg proizvodnje za 35 odstotkov. Prednosti združitve dveh tako marljivih kolektivov so torej očitne in skupna razvojna pot bi bila nedvomno še veliko obetavnejša.

J. PLESNIK

Komisija za kulturo pri osnovni organizaciji sindikata v Modni konfekciji Elkroj je ob Dnevu žena pripravila razstavo ročnih del zaposlenih žensk. Odziv je bil dokaj dober.

pomembno pa je dejstvo, da so z njo prebili ogrado različnih pomislekov in bo udeležba ob prihodnjih podobnih priložnostih zagotovo veliko večja.

Prostorsko načrtovanje

Končno le dejanja

Težav, ki zavirajo hitrejši razvoj Gornje Savinjske doline v celoti je več, zagotovo pa je pri tem največkrat omenjeno urbanistično področje. Že leta se o tem govori, kot kaže pa so vendarle prišla na vrsto tudi dejanja. Če kaj drugega ne, priča o tem program pridobivanja urbanistične dokumentacije za letošnje leto.

Na podlagi sklenjenih pogodb dela že tečejo pri izdelavi prostorskega načrta občine Mozirje, izdelujejo se urbanistični načrti za Mozirje in Rečico ter zazidalni načrti za Ljubno ob Savinji, Mozirje in Rečico. Poleg tega so že naročili precej novih dokumentov. To velja za prenovitev geodetskih posnetkov za Nazarje in Ljubno, pri tem pa je treba povedati, da bodo urbanistične načrte za Ljubno z Okunino in Radmirjem ter za Nazarje verjetno naročili še letos.

Prav tako so že naročili urbanistični načrti za Gornji grad, zazidalni načrti za Trnovo v Mozirju, Bočno, Šmartno ob Dreti, Luče, sprememba tega načrta za Nazarje ter urbanistični red za Novo Štifo. Za Solčavo in Logarsko dolino bo potrebna izdelava posebnega prostorskega načrta. Tega bodo naročili verjetno v prihodnjem letu, ko bo dokončana raziskovalna naloga o gospodarskem in turističnem razvoju Solčavskega. Dela so torej stekla in prvi pogoj za obetavnejši razvoj mozirske občine bo kmalu zagotovljen. Ali nekoliko drugače — vsaj izgovorov na to temo ne bo več.

J. P.

Srednjeročno načrtovanje

Lepši obeti za Solčavsko

Na dlani je ugotovitev, da je nedorečeno prostorsko načrtovanje, z neurejeno urbanistično dokumentacijo vred, v največji meri zaviralo hitrejši razvoj Solčavskega področja in njegovega naravnega dragulja Logarske doline še posebej. Prostor je na tem prelepem delu Gornje Savinjske doline zelo omejen, zato bo nujna izdelava posebnega prostorskega načrta, še zlasti z vidika ohranjanja prvobitne narave. Takšen načrt in urejena urbanistična dokumentacija sta vsekakor temeljna predpogoja razvoja turistične dejavnosti, saj je zanj na Solčavskem obilo, a žal neiz-

koriščenih, možnosti. Turizem je torej osrednja naloga razvoja krajevnih skupnosti Solčava v naslednjem srednjeročnem obdobju. Ob že omenjenih pomanjkljivostih bi bilo potrebno razrešiti še eno »malenkost«. Pobočja okoliških vrhov se v Savinjsko sotesko strmo spuščajo, v Solčavi in njeni okolici je zato prostora izredno malo in z regulacijo Savinje bi morali ozko nabrežino vsaj ohraniti.

Neizkoriščenih možnosti za hitrejši napredek tudi sicer ne manjka. K širjenju turistične dejavnosti bodo morali svoje prispevati gostinstvo, ki se z

Z uresničitvijo razvojnih smernic bo ponudba, danes vabljiva le navzven, le dobila pravo vsebino.

SIS

Načrti otroškega varstva

Vzgoja in varstvo predšolskih otrok sta vsekakor med najpomembnejšimi začetnimi dejavnostmi oblikovanja človeka in njegove osebnosti. S tem tehtno vplivata na okolje in na razvoj družbe in sta sočasno osnovna vzvoda zagotavljanja enakih začetnih pogojev pred vstopom v osnovno šolo za vse otroke. Tega se v celoti zavedajo tudi v Gornji Savinjski dolini in so temu področju, v skladu z danimi možnostmi, namenili vso potrebno pozornost pri oblikovanju razvojnih usmeritev na področju družbenih dejavnosti.

V začetku letošnjega leta so v mozirski občini ustanovili vzgojno-varstveno organizacijo, oddelki za varstvo in vzgojo predšolskih otrok pa so seveda obstajali že prej in so z njimi upravljale osnovne šole. V obdobju od leta 1970 do lani so odprli 13 oddelkov za vzgojo in varstvo s skupno zmogljivostjo 264 mest. Lani so v mozirski občini nasteli 1573 predšolskih otrok, v septembru tega leta pa jih je bilo v organizirano varstvo in vzgojo vključenih 240 otrok. V celoti niso zasedene zmogljivosti v Gornjem gradu, Lučah in na Ljubnem. Razlog za takšno stanje je treba iskati v podatku, da te enote ne sprejemajo dvehletnih otrok, povpraševanje pa je tukaj največje.

Do konca naslednjega srednjeročnega obdobja načrtujejo v Gornji Savinjski

dolini povečati število mest v vzgojnovarstvenih ustanovah na 450 do 500 in bi s tem zagotovili najnujnejšim potrebam. V Mozirju bodo novrtce pričeli graditi kaj kmalu obeta se tudi rešitev za Solčavo, nadaljnji razvoj industrije, stanovanjske izgradnje in druge možnosti, pa narekujejo izgradnjo vsaj štiri oddelčne vrta na Ljubnem.

Lani je bilo v vzgojno-varstvene ustanove zajetih 152 odstotka predšolskih otrok, do leta 1985 pa naj bi se ta številka dvignila na 25,7 do 28,6. Morda ne bo odveč nekaj podatkov za primerjavo. Leta 1976 je bilo v Gornji Savinjski dolini 1447 predšolskih otrok, v vzgojno-varstvene organizacije jih je bilo zajetih 119, ali 8,2 odstotka, zanje pa je skrbelo 9 vzgojiteljev. Letos je otrok 1639, v ustanove jih je zajetih 308, ali 18,8 odstotka, vzgojiteljev pa je 33. Po predvidevanjih bo leta 1985 otrok 1750, v varstvo in vzgojo bo vključenih 450—500, ali do 28,6 odstotka. Število strokovnih kadrov pa naj bi doseglo številko 48. Seveda bodo morali v naslednjem srednjeročnem obdobju v Gornji Savinjski dolini nameniti več skrbi tudi razvijanju ostalih vzgojnovarstvenih dejavnosti. Sem med drugim sodijo skrajšani programi, ure pravljic, vzgojno delo na otroških igriščih in podobno.

J. P.

Proizvodni dosežek Vegrada

Doslej največji objekt celične gradnje

Pred dnevi so v Kopru predali namenu novo upravno zgradbo tovarne CIMOS, ki jo je po sistemu gradnje iz prostorskih elementov v rekordno kratkem času postavil velenjski VEGRAD.

Nov objekt koprškega Cimosa ni le velika pridobitev tega industrijskega velikan, marveč tudi pomembna delovna zmaga gradbenega podjetja Vegrad iz Velenja, ki je objekt zgradil. Upravna Cimosa zgradba je zgrajena na industrijski način po sistemu celične gradnje oziroma iz prostorskih elementov. Ta sistem gradnje je Vegrad pričel uvajati leta 1978 v sodelovanju s Tovarno gospodinjstev Gorenje iz Velenja in predstavlja ta čas edini industrijski način gradnje v Jugoslaviji s tako stopnjo finalizacije. Od prvih začetkov celične gradnje pa do danes je Vegrad po tem sistemu zgradil že 15 objektov s skupno neto površino 9.221,87 kvadratnih metrov. S celično gradnjo so zgradili predvsem vrtnice, anekse, upravne zgradbe in avtobusne postaje.

Prostorske elemente za celično gradnjo izdelujejo v sektorju DOM 101 temeljne organizacije združenega dela Gradnje gradbenega podjetja Vegrad Velenje. V sektorju dom 101 je zaposlenih 57 delavcev, od katerih jih 37 dela v neposredni proizvodnji ostali pa v pripravi in kontroli.

Upravna zgradba koprškega Cimosa je z neto površino 3.161,48 kvadratnih metrov doslej največji objekt, ki ga je Vegrad zgradil iz celic. Zgradba, ki je dolga 87 in široka 15 metrov je sestavljena iz 168 elementov in ima tri etaže. Posebej zanimiv in spodbuden pa je podatek, da je velenjski izvajalec predal objekt investitorju v osmih mesecih, kot so določili s pogodbo. To predstavlja vsekakor rekordno kratek rok, saj bi s klasičnim načinom gradnje za tak objekt potrebovali vsaj petnajst do osemnajst mesecev. Iz proizvodnih prostorov Vegrada v Velenju so gradbene celice prepeljali na gradbišče v Koper v dvajsetih dneh. Šest delavcev je montažo opravilo v petnajstih dneh, za končno finalizacijo pa so potrebovali tri mesece. Na gradbišču v Kopru je povprečno delalo 12 delavcev.

Na slovesnosti v Kopru so zato poudarili tudi velike zasluge velenjskega Vegrada pri novi Cimosovi pridobitvi predvsem z vidika kakovosti opravljenih gradbenih del. Rekordno kratek čas, odgovorno spoštovanje dogovorov in kvalitetno delo, so zato prispevali k dobremu sodelovanju izvajalca z investitorjem, ki je steklo že v pripravi na gradnjo. Investitor je podrobno opredelil gradbene zahteve, ki so jih pri izdelavi tehnične dokumentacije tudi v celoti upoštevali. Predstavniki Cimosa so sodelovanje z Vegradom takole ocenili: JOŽE SUŠTARIČ — vodja investicije Cimosa

„Velenjski Vegrad je objekt resnično zgradil v rekordnem času in v skupno zadovoljstvo investitorja ter izvajalca, Cimosa je dobil preproste prostore, Vegrad pa postavil največji objekt celične gradnje doslej. Ta objekt kaže, da se da z dobro koordinacijo investitorja in izvajalca marsikaj doseči, in smo z vsemi sodelavci zelo zadovoljni. Funkcionalnost objekta smo določili že pri projektiranju. Dobro preštudirani projekt pomeni skrajšanje rokov na gradbišču, saj sprememb med gradnjo skoraj ni bilo, manjše probleme pa smo reševali sproti. Objekt je v skladu s funkcionalnostjo, zakonodajo, estetikom in namembnostjo v popolnosti izkoriščen.“

DRAGO JERMAN — generalni direktor koprškega Cimosa:

— Zunanost objekta, ki ga je Vegrad zgradil v Kopru.

„Kot investitorji lahko sedaj, ko so dela končana, ocenimo sodelovanje z Vegradom kot nadvse uspešno. Cimosa je zgradil novo poslovno zgradbo z minimalnimi stroški in v rekordnem času. Ta čas pa bi bil gotovo še krajši in ugodnejši če se ne bi srečevali z nekaterimi težavami, ki so nam jih povzročali dobavitelji notranje opreme. Zato smo hvaležni Vegradu za ta dosežek, ki pomeni tudi velik prispevek vsesplošnim prizadevanjem za stabiliziranje gospodarstva. Če bi vse gradnje potekale tako uspešno, bi s tem odločilno prispevali k skrbi za ustaletev gospodarskih tokov.“

Hkrati z upravno zgradbo Cimosa v Kopru pa je Velenjski Vegrad po sistemu celične gradnje postavil tudi vrtec v Preboldu (1030 kvad. m), avtobusno postajo v Slovenskih Konjicah (300 kvad. m) in vzorčni objekt „Vegrad“ v Velenju (180 kvad. m).

J. Krajnc

Med mladimi v tozd Štedilniki

Med mladimi v tozd Štedilniki

Zavedajo se svoje vloge

V osnovnih organizacijah ZSMS potekajo v teh dneh razprave o nalogah mladih pri uresničevanju pobude tovarniša Tita o nadaljnjem poglobljanju kolektivnega dela in odgovornosti. Potrebne pa bodo tudi dopolnitve organiziranosti mladinske organizacije. Nadaljnje dogajanje ZSMS mora zagotoviti mladim večje možnosti za aktivno in organizirano vključevanje v samoupravno družbeno življenje. O tem, kako uresničujemo pobudo tovarniša Tita v osnovnih organizacijah ZSMS tozda Štedilniki, so na pripovedovali naši sogovorniki Savo Marković, Jožica Ferenc, Silvo Blagović, Biserka Pijuk in Branko Amon.

Že na začetku pogovora smo lahko ugotovili, da sodi osnovna organizacija ZSMS tozda Štedilniki med aktivnejše organizacije mladih v tovarni gospodinjstev opreme Gorenje. Vanjo je vključenih okrog 400 mladincev. Kar tretjina vseh članov je iz drugih republik, polovico vseh mladih osnovne organizacije ZSMS tozda Štedilniki pa so ženske. Predsedstvo mladinske organizacije šteje 19 članov, ki pokrivajo vsa področja dela tozda Štedilniki. Mladi se aktivno vključujejo v vse družbenopolitične organizacije v tovarni. Dobro pa sodelujejo še z osnovnimi organizacijami drugih tozдов, koordinacijsko konferenco, in občinsko konferenco ZSMS. Svoje izkušnje pa izmenjujejo tudi z mladimi KS Ravne. Zavest mladih tozda Štedilniki je zelo velika, saj se na vsakem

koraku zavedajo svoje vloge v našem družbenopolitičnem sistemu.

Letos so si člani osnovne organizacije ZSMS tozda Štedilniki zastavili d. dokaj obširen delovni program. Svoje želje in potrebe usklajujejo s programom koordinacijske konference, občinske konference ZSMS in programi osnovnih organizacij ostalih tozдов.

Okvirni program dela sprejmejo za celo leto, izpolnjujejo pa ga za vsak mesec posebej. Komisija za SLO je že v tem letu organizirala predavanje o osnovah družbene samozaščite, udeležili so se pohoda po poteh XIV. divizije, v mesecu marcu pa so pripravili in organizirali pohod na Graško goro. Delovna je tudi komisija za kulturo in obveščanje, ki je pripravila kulturni program za pohod in skrbi za čimboljšo obveščenost članov o delu in nalogah osnovne organizacije ZSMS. V ta namen je uredila oglasne deske. Letos bodo organizirali na ravni delovne organizacije okroglo mizo o obveščenosti delavcev iz druge republike. Eden od ciljev te komisije je tudi, kako kar najbolje približati informacijo delavcu iz druge republike. Na idejno političnem področju so mladi pripravili trimesečni program, ga predložili predsedstvu, ki ga je uredil in uskladil. Popolnoma enakopravno so se vključili v razprave o zaključnem računu in seznanili svoje člane o rezultatih. V delovnem programu pa imajo še organizacijo predavanja o dohodkovnih odnosih in

položaju Jugoslavije v svetu. V osnovni organizaciji ZSMS tozda Štedilniki ravno v teh dneh evidentirajo nove člane ZK, delavskega sveta in drugih družbenopolitičnih organizacij TGO Velenje. V svoji sredini imajo že več kot polovico članov ZK. Zelo delavna je tudi komisija za šport, ki organizira tekmovanja med tozdi. Člani osnovne organizacije ZSMS tozda Štedilniki so v letošnjem letu organizirali že dve akciji, in sicer čiščenja okolja ter pomagati delavcem kuhinjskih aparatov za nemoteno proizvodnjo.

Zelo aktivno se vsi mladi tega tozda vključujejo v stabilizacijska prizadevanja svoje delovne organizacije, saj menijo, da lahko svoj delež prispevajo tudi sami. Iščejo nove možnosti za zmanjšanje bolniškega staleža, režijskega dela, materialnih stroškov. Z vsakodnevni delom se poskušajo obnašati gospodarno, saj je od teh prizadevanj odvisen tudi njihov osebni dohodek.

Kljub uspehom, pa s svojim delom še vedno niso najbolj zadovoljni. K temu prispevajo levji delež še težave, s katerimi se srečujejo. Veliko mladih je vozačev in več kot polovica iz drugih republik. Menijo, da za te še vedno niso naredili dovolj. Izboljšati želijo tudi delegatske odnose.

Skratka, v prihodnje si bodo še bolj prizadevali da bi odpravili razne nepravilnosti. Neuspehe pa morajo zamenjati dobri rezultati. Upamo, da bodo v vseh svojih prizadevanjih uspešni.

T. K.

»Zavest mladih je velika, saj se na vsakem koraku zavedajo vloge mladih v družbeno političnem sistemu naše domovine,« so menili naši sogovorniki

V Modnem salonu Velenje

Še večja odgovornost do dela

Pretekla sta že dva meseca letošnjega leta, pa tudi tretji se bo kmalu prevesil v drugo polovico. V organizacijah so medtem že ocenili, kako so gospodarili v preteklem letu. Prva meseca novega letnega leta pa sta tudi že došla, da lahko vidijo ali vsaj sklepajo, kakšna bo letošnja letina. Oskrnili smo kolektiv Modnega salona Velenje, v katerem je skoraj 90 odstotkov vseh zaposlenih žensk.

V preteklih dvanajstih mesecih so v Modnem salonu ustvarili za približno 80 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je za 18 odstotkov več kot v letu poprej. Temu primeren je tudi ostanek dohodka, na katerega odpade približno 10 odstotkov ustvarjene vrednosti celotnega prihodka. To pa je, kot so dejali, za tekstilno panogo kar precej. Izvoz pa je v letu 1979 dosegel 25 odstotkov celotne proizvodnje.

V preteklem letu so se odločili tudi za posodobitev proizvodnje. V času kolektivnega dopusta so postavili v proizvodnji viseči transport, kar je v dokajšnji meri pripomoglo na boljše rezultate. Poleg tega pa so lani zgradili še prizidek k sedanemu objektu, v katerem so uredili trgovino, skladišče ter garaže. To je bila že četrta njihova naloga v dosedanjem delovanju. Veliko bolj pomembna pa je, da so vse štiri končali brez prekoračenih stroškov. Pravijo, da ima nemajhno zaslugo za dobre rezultate tudi sprotna obveščenost zaposlenih o vseh dogajanjih, gospodarjenju in načrtovanju. Po potrebi sklicujejo sestanke po skupinah in posamezni predstavniki nato delavcem poročajo o vsem, kar jih zanima. Vsak mesec izdajo tudi glasilo Poročevalec.

V letošnjem letu so se v glavnem osredinili v proizvodnjo visoke mode, enostavne izdelke pa bodo izdelovali le še v obratu Grad. Izdelovanje kvalitetnih in modnih izdelkov jim je omogočilo, da se veliko lažje vključujejo v izvoz in prihajajo na zahtevno zahodno-nemško in švedsko, letos pa še na francosko tržišče.

Ko so ugotavljali, kaj bi lahko še storili za boljše gospodarjenje, so se ustavili pri zaskrbljujočem podatku o izostankih delavcev z dela zaradi bolniške. V preteklem letu so izgubili kar 21 tisoč delovnih ur. O tem so zelo podrobno razpravljali tudi na sestankih skupin in predlagali razne ukrepe, da bi vendarle nekoliko omilili to stanje. Dogovorili so se, da bodo uvedli kontrolo na domu, pomembna naloga pa čaka na tem področju tudi socialno delavko.

V lanskem letu so z visečim trakom izboljšali proizvodnjo, letos pa bi radi še uredili klimatske naprave.

Če, bolniškim izostankom dodamo še izostanke zaradi porodniških dopustov (87 odstotkov vseh zaposlenih je žensk) in izostanke delavk zaradi obolelih družinskih članov morajo zaradi tega zaposlovalci kar 25 delavk več. Prav na zadnjih razpravah o gospodarjenju v lanskem letu ter ob sprejemanju ukrepov za boljše delo v prihodnje so delavke veliko govorile o tem vprašanju. Menile so, da so obremenitve njihovega kolektiva dokaj višje v primerjavi z moškim kolektivom prav zaradi porodniškega dopusta in varstva obolelih družinskih članov, družbene dajatve pa plačujejo vsi enako.

Na sestankih skupin so poleg ocen gospodarjenja spregovorili tudi o konkretnih ukrepih za boljše gospodarjenje v prihodnje. Zaposleni so zelo kritično obravnavali vse tiste pojave, ki zavirajo doseganje še boljših dosežkov, še zlasti to zadeva nekakovostno delo, zastoj v proizvodni in njeno slabo organiziranost. Na podlagi vseh razprav so sprejeli konkretne ukrepe za boljše gospodarjenje in tudi osebno zadovoljili posameznike za njihovo čimbolj dosledno uresničevanje. Nad vsem tem pa bdi koordinacijska komisija.

V želji, da bi še bolj koristno izrabili delovni čas so sprejeli sklep, da bodo vse napake v proizvodnji ali režijskih službah odlej odpravljali izven delovnega časa, nekatere režijske delavce pa so zaposlili v proizvodnji. Ugotovili so tudi, da sedanja organizatorja proizvodnje v obratu Grad nista zadovoljivo opravljala svojih nalog. Začasno so ju zaposlili v konfekciji v Velenju z nalogo, da bi se strokovno izpopolnila. Medtem so za Grad imenovali začasno novega organizatorja

proizvodnje in že v nekaj tednih so zabeležili veliko boljše delovne rezultate. Dnevno spremljajo tudi doseganje časovnih norm, pozornost pa beležijo tudi prihode in odhode delavcev na delo oziroma z dela.

Rezultati gospodarjenja v prvih dveh mesecih letos pa za ta kolektiv niso preveč spodbudni saj jih pestijo težave z oskrbo reprodukcijskega materiala, kljub temu, da se z 80. odstotki tega materiala oskrbujejo doma. Ker ne dobijo pravočasno surovini, tudi ne morejo spoštovati dogovorjenih rokov s kupci. Kot primer naj navedemo, da so morali februarja preklicati pogodbo za prodajo 10 tisoč kosov izdelkov in pričakujejo, da bodo morali zato kupcu plačati še kazen. Pri vsem tem pa so sami nemočni, ker za sedaj še ne razpolagajo z devizami, ki so jih ustvarili z izvozom. Tudi te razlike ne morejo pokrivati z uvozom surovini.

260-članski kolektiv Modnega salona se je letos obvezal, da bo vrednost celotnega prihodka dosegla približno 90 milijonov dinarjev. Zaradi navedenih težav v prvih dveh mesecih niso uresnili predvidenega proizvodnega načrta. Toda upajo, da bodo ob velikem razumevanju celotnega kolektiva izgubljeno nadoknadili v tem mesecu in v aprilu še z delom ob vseh prostih sobotah, občasno pa tudi ob nedeljah.

Na koncu nas je še zanimalo, kakšen je njihov povprečen mesečni osebni dohodek. Znaša 6100 dinarjev. V preteklem letu so ga povečali za 17 odstotkov. Pogovor pa so sklenili z naslednjimi besedami: »Po produktivnosti smo glede na ostale panoge v evropskem vrhu, po osebnem dohodku pa na dnu.«

S. V.

Intervju z Marijo Žužek

Mladinci premalo aktivni v družbeno- političnem zboru

Delovanju delegatskega sistema, ki je temelj našega demokratičnega sistema, posvečamo veliko pozornosti. Kljub temu še ne moremo biti zadovoljni z uspehi, ki smo jih dosegli na tem področju. Veliko dela nas še čaka, veliko skrbno pretehtanih smeri, da bo delegatski sistem postal takšen, tako učinkovit, kot si ga zamišljamo, kakršnega bi želeli imeti.

S predsednico družbenopolitičnega zbora Marijo Žužek smo prav na to temo, temo delovanja delegatskega sistema pripravili naslednji razgovor.

Kako ocenjujete delo družbenopolitičnega zbora?

„To vprašanje bi bilo bolje postaviti tistim delovnim ljudem in občanom, ki so nas pred dvema letoma volili. Če pa ocenjujem delo tega zbora kot delegat in predsednik zbora, pa mislim, da zbor izpolnjuje svojo ustavno nalogo. Družbenopolitični zbor zavzema posebno mesto v skupščinskem sistemu. To je zbor delegatov delovnih ljudi, in občanov organiziranih v družbenopolitične organizacije (SZDL, ZK, ZS, ZZB, ZSMS). Temeljna pristojnost družbenopolitičnega zbora je, da enakopravno z drugimi zbori sodeluje pri odločanju o sistemskih vprašanjih, o vprašanjih, ki se nanašajo na smeri razvoja socialističnega samoupravnega sistema in na zagotavljanje takšnega razvoja. Prav družbenopolitične organizacije imajo posebno nalogo pri razvoju socialističnega samoupravljanja. Nikakor pa nimamo delegacije družbenopolitičnih organizacij prilivirane pozicije v delegatskem sistemu. Posebnost naloge delegacij družbenopolitičnih organizacij je v dvojni odgovornosti. Prva, da moramo sodelovati pri oblikovanju stališč in sklepov delegacij in delegatov v tozidih in krajevnih skupnostih. Ne moremo nastopati le kot kritiki, ampak kot aktiven dejavnik. Bolj pogosto bi morali razpravljati skupaj z delegacijami o vprašanjih, ki so predmet odločanja v delegatskih skupščinah. Družbenopolitične organizacije bi morale zagotoviti, da se bodo bolj kvalitetno razvijale komunikacije z delegatsko bazo, da bo imela le ta resničen vpliv na oblikovanje stališč delegacije in da bo dobivala pravočasno povratne informacije.

Druga odgovornost pa je neposredna udeležba v skupščinskem razpravljanju in odločanju, in da odkrivamo širše vidike in posledice posameznih odločitev v delegatskih skupščinah. Ocenjujem, da družbenopolitične organizacije še niso tista notranja integracijska in mobilizacijska sila delegatskega sistema kot bi želeli in imamo zapisano v programih posameznih organizacij.

Delovanje delegatskega sistema v posamezni sredini je v veliki meri odvisno od vloge, mesta in načina delovanja družbenopolitičnih organizacij v tisti sredini (v delegatski bazi).

Mislim pa, da smo že prešli fazo, da ni družbenopolitični zbor splošni politični zbor, ki bi odločal o vseh stvareh, kot ostala zbora. Premalo smo naredili pri razreševanju vprašanj, kaj je Socialistična zveza, kakšen je njen donos do družbenopolitičnega

zbora in do drugih družbenopolitičnih organizacij, čeprav vemo, da je SZDL najširša družbenopolitična organizacija, da povezuje vse tiste posamezne in skupne

Marija Žužek: „Bolj odgovorno bi morali obravnavati vprašanje izobraževanja delegatov.“

interese, to je interese delovnih ljudi in občanov, ki jih uresničujemo in se zanje borijo ZK, sindikat, mladina, ZB. To pomeni, da se morajo družbenopolitične organizacije v okviru SZDL dogovarjati o enotnih izhodiščih, oziroma uskladiti stališča o bistvenih vprašanjih. Družbenopolitične organizacije se morajo zavzemati, da se ta stališča v praksi tudi uresničijo.

— Kakšen je oziroma kakšen naj bi bil delegat, ki želi uspešno delovati v družbenopolitičnem zboru?

Lažje odgovorim na drugi del vprašanja. Naloga delegata v družbenopolitičnem zboru ni lahka. Lahka ne zato, ker izpolnitev nalog družbenopolitičnega zbora zahteva od vsakega delegata ustvarjalni, samoiniciativen kreativen pristop. Delegat ne more le mehansko prenašati stališč oblikovanih v družbenopolitičnih organizacijah oziroma v Socialistični zvezi, na seje zborov. (To velja tudi za druge delegate — ustvarjalni pristop!) V zboru mora sodelovati v razpravi in dajati pobude za nove, boljše rešitve za vse ljudi, za vso našo družbo. Splošna stališča, ki so sprejeta v okviru SZDL, mora delegat družbenopolitičnega zbora, potem spremeniti v konkretno stališče, ki bo uporabno v praksi, v bazi. Delegati družbenopolitičnega zbora ne usklajujemo stališč šele na sami seji zbora, ampak jih moramo uskladiti že prej, v okviru SZDL. Delegat našega zbora mora delovati na podlagi delegatskih odnosov, prav tako kot delegati za druge zборе.

— Kakšen je vpliv na odločitve delegatov drugih zborov?

Delegati družbenopolitičnega zbora sodelujemo enakopravno pri odločanju. Do kakšnega vpliva na odločanje ne more priti, če je bila prej zagotovljena demokratična pot za oblikovanje stališča, sklepa. Posebno pozornost pa bo potrebno posvetiti primerom, ko družbeno politični zbor ne soodloča enakopravno z drugimi zbori, ampak sprejema samo stališča, ki pa so v bistvu obvezna. Če je akt, ki se sprejema v drugih zborih v nasprotju s stališči družbenopolitičnega zbora, ne more biti sprejet (na primer programi srednjeročnega ali dolgoročnega plana razvoja, če niso v skladu s samoupravnim

socialistično usmeritvijo družbenega razvoja občine, ali področje družbene samozastite, ali kadrovska politika...) Zato stališča družbenopolitičnega zbora niso zgolj formalnost, ampak so vsebinska usmeritev razvoja občine.

— Kakšne so pripombe delegatov na gradivo?

Posebej znanih nimam. Lahko pa nanizam nekaj splošnih pripomb, ki jih izražajo tudi drugi delegati. Mislim, da se lahko pohvalim vsaj s tem, da je gradivo za seje pravočasno poslano, da so praviloma vse seje družbenopolitičnega zbora ločene od drugih zborov. (S 4. zborom še nikoli nismo zasedali sočasno, žal.) Nekatera gradiva imajo preskopo obrazložitev, druga včasih preobširno. Dnevni redi sej niso preobširni in tudi naknadno se ne razširjajo. Lahko pa bi bili nekateri delegati bolj aktivni na samih sejah zborov (zlasti delegati občinske konference ZSMS Velenje). Premalo je tudi delegatskih vprašanj.

— Kako je urejeno izobraževanje delegatov?

Žal izobraževanje delegatov ni urejeno. Večina se jih izobražuje individualno in v okviru izobraževalnih programov družbeno političnih organizacij, katerih člani so. Vsi, ki so odgovorni za delo delegatov, bi morali bolj odgovorno obravnavati vprašanja izobraževanja delegatov. (tu mislim na izobraževanje vseh delegatov.). Pri izobraževanju delegatov bi morali izbrati mogoče bolj aktivne metode dela ali pa ne znamo dobro izbrati vsebine. Mislim, da je preveč frontalnega dela oziroma frontalnih oblik dela.

— Kako smo kadrovali v družbenopolitični zbor glede udeležbe na sejah?

Dovolite, da odgovorim kar z odstotki udeležbe na petnajstih sejah. Delegati občinske konference ZKS Velenje so se sej udeleževali 80,95 odstotno. Upravičeno so s sej izostali v 18,10 odstotkih. Delegati občinskega odbora ZZB NOV so se sej udeležili v 78,33 odstotkih, upravičeno so izostali 20 odstotno. Delegati občinske konference SZDL so na sejah prisostvovali 74 odstotno, upravičili pa so se v 20 odstotkih.

Sledijo delegati občinskega sveta zveze sindikatov, ki so na naših sejah prisostvovali 71,33 odstotno, 20 odstotkov delegatov pa je bilo upravičeno odsotnih. Najslabše so se naših sej udeleževali mladinci, saj so prisostvovali na njih le 60 odstotno. Nakaj nad 23 odstotkov beležimo upravičenih odsotnosti kar 17 odstotkov pa neupravičenih.

Če ob koncu ocenim še celoten zbor. V povprečju je na naših sejah prisostvovalo 73,52 odstotka delegatov, 20 odstotkov je bilo upravičeno odsotnih, 6,48 pa neopravičeno.

Mislim, da odstotek udeležbe na sejah zadovoljuje, lahko bi bil sicer višji. Zaskrbljujoč je odstotek neopravičenih odsotnosti delegatov občinske konference ZSMS Velenje, ki so naša bodočnost in bodo graditelji delegatskega sistema in razvoja samoupravnega socialističnega sistema. Boris Zakošek

Med pripadniki TO občine Velenje

Od jutra do večera

V preteklem tednu smo obiskali eno izmed enot teritorialne obrambe občine Velenje, ki je izvajala 7-dnevno vzgojo. Tudi ta vzgoja je sodila v redno urejenost enot teritorialne obrambe. Ob našem obisku je bila enota v zaključni fazi urejenja. Z njo smo preživeli nekaj trenutkov in seveda vseskozi marljivo pritiskali na sprožilec našega fotoaparata, ki je ujel nekaj zanimivih dogodkov.

Delovni dan je potekal od jutra do večera v eni izmed naših planinskih koč, ter v njeni okolini. Poleg sedem do

osemurne vzgoje, so pripadniki naše obrambe zelo pestro preživeli preostali čas: seznanili so jih z vsakodnevnimi družbeno političnimi dogodki, varnostno vzgojo, bogato je bilo tudi kulturno in telesnokulturno življenje, saj so prosti čas zapolnili s tekmovalnim v lokestrstvu, vlečenju vrvi, v šahu... Poleg tega so pripravili tudi zanimiv kulturni program. Kot zanimivost naj še omenimo, da je imela enota tudi po dva harmonikarja, telesnovzgojna učitelja in slikarja amaterja, ki je v prostem času pridno prenašal na papir življenje v enoti.

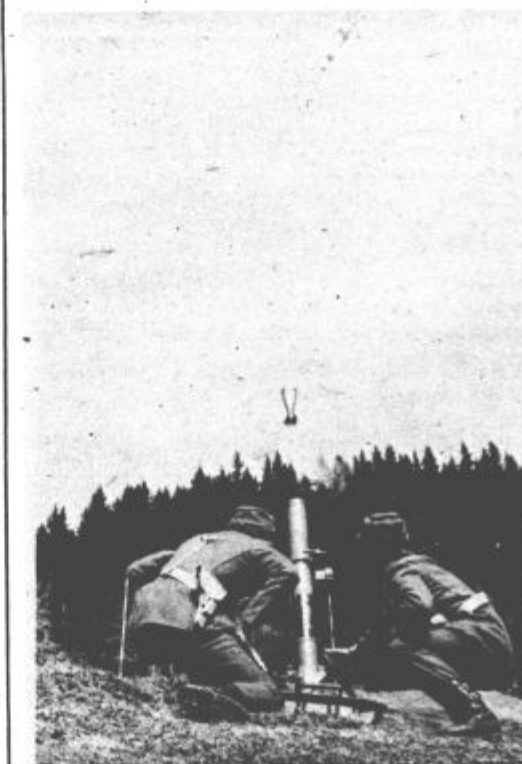
Vsakodnevno so objavljali tudi »Novice«, ne voljo pa so imeli tudi dnevne časopise, ki so jim jih sproti prinašali iz doline.

Ob koncu urjenja so pripadniki TO poslali pismo tovarišu Titu z najboljšimi željami za zdravje. Obenem so mu sporočili da zvesto čuvajo vse pridobitve narodno osvobodilnega boja, bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, in da bodo tudi na svojih delovnih mestih storili vse za nadaljnjo krepitev gospodarske in obrambne moči naše domovine.

(S. Vovk.)

Prilava minometalca in pregled elementov za izvajanje naloge

Mina je poletela proti cilju

Sproti so urejali tudi »Novice«

Po uspešno opravljenem streljanju se enota zadovoljno vrača v tabor

Solski dispanzer

Preventivna naloga je osnovna

V dispanzerju za šolske otroke smo se o delu, nalogah in težavah pogovarjali z zdravnico Barbaro Vrečko Ležaič.

V prejšnji številki Našega časa smo pisali, kako skrb za otroke v dispanzerju za predšolske otroke. Ko otroci pričnejo hoditi v šolo pa za njih prevzamejo skrb v dispanzerju za šolske otroke. Prvič pridejo k njim na predpovedno gredo v šolo. Njihovo zdravstveno stanje pa v dispanzerju spremljajo v osnovni in srednji šoli, k njim prihajajo tudi študentje in visokih šol. Osnovna naloga vseh dispanzerjev je preventivna. To dejavnost opravlja dispanzer za šolske otroke v obliki preventivnih rednih zdravniških pregledov za vse učence osnovnih in srednjih šol. Ravna se po navodilih republiškega zavoda za zdravstveno varstvo v Ljubljani, s katerim zelo tesno sodelujejo. Nadaljujejo tudi s sodelovanjem s katerimi koli pričnejo v predšolski dobi. Posebna naloga so tudi predavanja za starše, katere organizirajo v sodelovanju z osnovnimi šolami. Tesno sodelujejo s celodnevno osnovno šolo, prav tako pa tudi s strokovno službo ter socialno službo.

Zdravnica Barbara Vrečko Ležaič, s katero smo se o delu dispanzerja pogovarjali, je med drugim poudarila: »Za predavanja se je treba, da je izrednega pomena odkrivati bolezniške znake že pri zdravem otroku, saj jih je lažje že v kalitosti, kot pa kasneje zdraviti. Poleg tega si v našem dispanzerju prizadevamo, da odkrijemo razne nepravilnosti v tem času. Tako ugotovimo izredno veliko število nepravilnih drž. To pa so napake, zaradi katerih kasneje nastopajo težave v zvezi s hrbtenico. Če nam pravočasno uspe ugotoviti, da otrok ima nepravilno držo, ga pošljemo v fizioterapijo in napake se z malo truda v najmanjšem času odpravi. Ni potrebno posebej poudarjati, kako smo s tem naredili. Podobno je tudi z drugimi napakami, ki jih odkrijemo dovolj zgodaj.«

V preteklih letih so opažali, da veliko šolskih novincev v prvi in drugi letnici, tako kot bi od njih pričakovali. Kasneje pa so ugotovili, da slabo slišijo. Zato tega se v sodelovanju z ORL službo odločili, da v vsaki letnici novincev ugotavljajo tudi sluh. V starosti, ko otrok vstopa v šolo, je namreč to zdravstveno preveriti. V dispanzerju spremljajo zdravstveno stanje vsakega posameznika od vstopa v šolo, do konca osnovne šole, pa tudi naprej. Ugotavljajo, da so v času od leta 1974, od kar dispanzer dela samostojno, že veliko naredili. Predvsem poudarjajo, da se bistveno izboljšalo stanje zobovja. Seveda pa pričakuje, da bo sodelovanje z zobozdravstveno službo, sedaj, ko se je kakovostno okrepila, še uspešnejša.

Zal dispanzer za šolske otroke ni dobro kadrovsko oskrbljen. Trenutno delata v njem dve zdravnici, vendar pa sta trenutno opravljali specializacijo. Tako dela dispanzer v dopoldanskem času, kljub temu da je želja občanov, da bi delal tudi v popoldne. V popoldanskem času prevzamejo skrb za šolske otroke v rednih ambulantah, kar pa gotovo ni najboljša rešitev. Dr. Barbara Vrečko Ležaič pa je poudarila, da pričakuje, da se bo v prihodnosti v zdravstvenem delu reorganizirali in kakovostno okrepili, tudi njihov dispanzer dobil kadrovsko opremo in bo tako delal tudi

dr. Barbara Vrečko Ležaič

popoldne. Upajo, da bodo pridobili v svoje vrste še enega zdravnika in tako uresničili kadrovski normativ, ki predvideva, da bi delal en zdravnik približno na 2000 otrok. Trenutno je vezanih na njihov dispanzer okoli 6.600 šolskih otrok.

Kljub temu, da kadrovsko niso dobro zasledeni, pa pravijo, da so svojo nalogo dobro opravljali. Takole je dejala naša sogovornica: »Vsi zaposleni, tako zdravnici in medicinske sestre, ki delamo v našem dispanzerju, smo se svoje naloge zavedali in naredili vse, da smo jo tudi opravili. Posebej naj poudarim, da je nadvse pomembno, kakšna je team, ki dela skupaj. Medicinske sestre, še posebej višje medicinske sestre, imajo v dispanzerjih nadvse pomembno nalogo in čisto dobro opravljajo, zelo olajšajo delo zdravnikov. Mnoge naloge pa lahko opravijo tudi brez njega. Mi smo prav gotovo dober team in s skupnimi moči in mnogo, mnogo dobre volje, smo kljub preslabi kadrovski zasledbi, nadvse pomembno naloge dobro opravljali. K temu pa je seveda pripomogla sleherni zaposlen v našem dispanzerju.«

Prostori, v katerih deluje dispanzer za šolske otroke, sicer niso najbolj ugodni, vendar pa se nad njimi niti ne pritožujejo. Potrebni bi bili sicer nekaj adaptacij, pa bi bilokardobro. Seveda pa bi bili veseli, če bi v naslednjih letih pridobili nove.

Naša sogovornica je poudarila tudi, da bi bilo potrebno še veliko narediti na področju izobraževanja staršev. Žal, za občane našega mesta ne moremo reči, da je njihova zdravstvena kultura na višku. Na eni strani ugotavljajo, da prihajajo bolniki k zdravniku s težavami, ki rešitve niso takšne, da bi morali k zdravniku, drugi pa pridejo tudi precej pozno. Tudi v bodoče bodo organizirali razna predavanja za starše, saj so prepričani, da je to pomembna preventivna naloga.

Mira Zakošek

Osnovna šola Miha Pinter Toledo

Aktivnosti bogatijo prosti čas

Interesne dejavnosti so sestavina vzgojno izobraževalnega procesa in dela vsake šole. Pomagajo pri odkrivanju in razvijanju učenčevih interesov, ki so pomembni za oblikovanje njegovih poklicnih odločitev ter za uvajanje v samoupravno življenje. Obiskali smo osnovno šolo Miha Pinter Toledo in se o svobodnih dejavnostih pogovarjali z ravnateljem, mentorji in predsedniki nekaterih aktivnosti na šoli.

Osnovna šola Miha Pinter Toledo obiskuje skupaj s podružničnimi šolami 845 učencev. Vsak pa je vključen najmanj v eno interesno oziroma svobodno dejavnost. Vse aktivnosti se združujejo v načrtu dela pionirske in mladinske organizacije na šoli. Program svobodnih dejavnosti so sprejeli učenci te šole na pionirski konferenci, ki je potekala pod izrednimi pogoji. Obsega pa naloge iz načrta dela občinske zveze prijateljev mladine in programa, ki so si ga zadali učenci sami. Interesne dejavnosti obsegajo različna področja, ki jih na šoli delijo na tradicionalne, interesne dejavnosti, jugoslovanske pionirske igre ter prireditve, in akcije, ki potekajo skozi vse šolsko leto.

Med tradicionalne dejavnosti sodijo proslave in prireditve, ki so skozi vse šolsko leto ob pomembnih praznikih.

Interesne dejavnosti delijo na osnovni šoli Miha Pinter Toledo na tri področja, in sicer stalne dejavnosti, aktivnosti na nižji stopnji in na višji stopnji. Stalne

aktivnosti, ki delujejo na šoli so zelena straža, vesela šola Pionirskega lista, kjer pridobiva svoje znanje čez 200 tekmovalcev, bralno značko pa je letos osvojilo preko 500 učencev. Na šoli deluje še foto krožek, RK in prva pomoč, knjižničarski krožek, tozd papirnice, mladi varčevalci nalagajo svoje prihranke v tozdu hranilnica, mladi literati pa izdajajo šolsko glasilo Meteor. Vse dejavnosti s športnega področja so združene v SSD Lignit. Na šoli delujejo rokometna, košarkaška, šahovska ter atletska sekcija, planinci, taborniki, odbojkarji, modelarji, strelski namizno teniški krožek ter sekcija športnih in izraznih plesov. Učenci posameznih sekcij tesno sodelujejo z atletskim društvom ter rokometnim in strelskim klubom. Mladi navdušenci planin pa so člani matičnega planinskega društva Velenje. Vsako leto organizira mladinski odcep planinskega društva Velenje planinsko šolo za vse člane te sekcije, ki lahko po končani šoli napredujejo v vodnike. Na osnovni šoli Miha Pinter Toledo pa deluje na obeh stopnjah še prometni krožek.

Za bogatenje kulturnega življenja učencev na šoli pa skrbi kulturno društvo Majda Kurnik z literarno novinarskim krožkom, likovnim, pravilničnim, recitacijskim krožkom. Mlada grla te šole prepevajo v otroškem pevskem zboru.

Šolsko glasilo Meteor objavlja najboljše dela mladih literatov na šoli. V tem šolskem letu so izdali dve obširni številki, in sicer po akciji NNPP, eno številko pa so posvetili mednarodnemu letu

otroka. Pred akcijo NNPP in ob boleznih tovariša Tita pa so izdali še dve posebni številki šolskega glasila Meteor. Ob 20. letnici šole pripravljajo zbornik, ki bo prikazal razvoj šolstva v velenjski občini.

Poleg naštetih aktivnosti na osnovni šoli Miha Pinter Toledo, pa lahko učenci delujejo še v zgodovinskem, gospodinjstvem, biološkem, matematičnem krožku, pri folklori, kino klubu in klubu OZN, ki deluje na šoli že tretje leto. Šteje okrog 20 članov. Vanj pa so vključeni predvsem učenci višjih razredov. Člani kluba se udeležujejo številnih tekmovanj in povsod dosegajo lepe uspehe. Povezujejo se z občinsko in republiško konferenco OZD. V lanskem letu so osvojili na kvizu drugo mesto v republiki. Za svoje člane organizirajo številna predavanja, na katerih sodelujejo predavatelji tudi od drugod.

Že enajsto leto se učenci te šole vključujejo v program jugoslovanskih pionirskih iger, ki potekajo pod geslom Narava, zdravje, lepota. Vse akcije iz tega programa so namenjene varovanju in zaščiti okolja. Tu ima veliko vlogo zelena straža. Poleg teh iger pa se učenci vključujejo še v natečaj Pionirskega lista Mi mladi ter v razpisne delovnih organizacij naše občine.

V mednarodnem letu otroka so zbirali naročnike za revijo Otrok in družina ter dosegli lep uspeh. Pridobili so več kot 80 novih naročnikov te revije. Poleg rednih akcij, kot so zbiranje odpadnega papirja in starih oblačil, pa poteka na šoli še akcija zbiranje knjig za

beneške vrstnike. Že sedaj imajo zbranih precej knjig slovenskih avtorjev.

Aktivni na šoli so tudi mladinci. Svok program dela imajo usklajen skupaj s pionirsko organizacijo. Udeležujejo se akcij svoje organizacije kot tudi ostalih akcij na šoli. Dobro so se izkazali ob akciji NNPP, ob 70. letnici rojstva Edvarda Kardelja pa uredili pano ter seznanili učence te šole o delu tega velikega revolucionarja in misleca. V teh dneh pa se pripravljajo na tekmovanje za Kajuhov pokal. Pri svojem delu so mladi precej samostojni in kritični. Njihov mentor je resnično samo usmerjevalec dela osnovne organizacije ZSMS na tej šoli. V tem šolskem letu imajo v programu še organizacijo kviza Ivo Lola Ribar. Vsa svoja prizadevanja pa vlagajo tudi v navezovanje stikov z osnovno organizacijo ZSMS Desni breg, saj je po njihovem mnenju pravilna usmerjenost in aktivnost organizacije osnova za nadaljnje delo osnovnih organizacij ZSMS v KS.

Interesne oziroma prostovoljne aktivnosti vodijo na šoli tovariši učitelji. Pri svojem delu pa se srečujejo z nešteti težavami, predvsem pri sestavi urnika. Ker je pouk na osnovni šoli Miha Pinter Toledo dvoimenski, je težko uskladiti nešteto želja in čas, v katerem naj bi delovale aktivnosti na šoli. Pri uresničevanju zastavljenih nalog vseh svobodnih dejavnosti pa jim pomaga tudi Gorenje, ki ima nad to šolo tudi patronat, saj jih pri delu vežejo tesne vezi in medsebojno sodelovanja.

Razburljivo nadaljevanje prvenstva

Vsega na pretek

Uvodno srečanje spomladanskega dela prvenstva v drugi zvezni nogometni ligi na igrišču pri jezeru je prineslo izredno razburljivo dogodke. Nekaj nad tri tisoč gledalcev je videlo kar pol ducata golov (v vsaki mreži po tri), slabo sojenje sodnika, veliko prekrškov, pet rumenih kartonov in dve različni strani igre nogometašev Rudarja. V prvem polčasu so igrali, kot da za njimi ne bi bilo dolgotrajnih priprav. Vpravičilo jim ne more biti, da niso nastopili v popolni postavi, saj so v drugem polčasu pokazali, kako se je treba boriti za barve kluba. Uspeš jim je podvig, saj so po vodstvu Dinama Vinkovci s 3:0 izenačili in kljub vsemu zasluženo osvojili točko.

Gostje so bili prvi polčasa veliko boljše nasprotnik. Vseskozi so igrali odprto, in njihovi nevarni napadi so se vrstili eden za drugim tako, da je domača obramba le stežka preprečevala najhujše. Dvakrat v prvem in enkrat na začetku drugega polčasa pa so napravili napake, in gostje so s strelji Rajovića (37), Kesića (42) in Halilovića (53) visoko povedli. Šele po tem vodstvu gostov so se velenjski nogometaši zavedli, da je ena izmed odlik nogometne igre tudi borbenost. Gostje so povsem potisnili v obrambo in v 60. minuti je Miljković potem ko je preigral dva Dinamova obrambna igralca, dosegel zelo lep zadetek. Ta gol je

domačim nogometašem vtil novo upanje, prebudili so se gledalci in v 66. minuti je bil v objemu igralcev Rudarja Numanspahić, ki se je najbolje znašel v gneči pred vrati gostujočega vratarja Radića.

Čeprav je bil teren splošno težek za igro, kar je zelo izžepavalo igralce, velenjčani niso popuščali. Nasprotno, bolj ko se je tekma bližala koncu, bolj so bili nevarni pred golom Dinama. Gostujoči igralci so veseskozi pogledovali k svoji kloni in spraševali, koliko je še do konca tekme. Velenjčani pa so bili bitko s časom.

Tri minute pred koncem, po prekršku gostov nad enim od domačih igralcev, je Karalić poslal pravo bombo na Dinamov gol. Zoga je udarila v gostujočega kapetana Bogdana, spremenila smer in obsedela v mreži. Zasluženo izenačenje.

Ob koncu pa moramo reči še nekaj besed o sojenju. Sodnik Vuksanović iz Novega Sada je dopuščal pregrobo igro, pa čeprav je pokazal rumene kartone Šerbi, Glišču, Numanspahiću in Džuroviću pri Rudarju in Vitkoviću pri gostih. Zamerimo pa lahko domačim nogometašem to, da kljub nekaterim čudnim sodniškim odločitvam (sodnik ima vedno prav) niso znali brzdati svojih živcev. Trener Kemal Omeragić je moral nenehno tekati

na igrišče ter jih miriti. S kartoni ob poškodovanem Dubovini, Triniću in Tomiću (Kikić je v nedeljo počival zaradi rumenega kartona, Kolenc lahko zaigra šele v četrtem kolu) seveda delajo medvedjo uslugo nasprotniku. Kljub temu pa moramo zapisati, da je precejšen krivec za takšno nervozno igro pri domačih, sodnik. V 20. minuti ni dosodil očitne enajstmetrovke nad desnim krilom Rudarja Numanspahićem. Gledalci ter igralci se tudi niso

strinjali z njegovim odločitvijo, ko je razveljavil Gliščev gol v 58. minuti, češ da je bil v nedovoljenem položaju. V 83. minuti pa je eden izmed Dinamovih igralcev igral z roko v svojem kazenskem prostoru, gledalci so bili znova na nogah, sodnik pa je mirno zamahnil z roko, da se igra nadaljuje.

V nedeljo igrajo nogometaši Rudarja v gosteh, njihov nasprotnik pa bo Bosna iz Visokega.

S. Vovk

Republiški nogomet

V nedeljo zares

Za prvotigaši in drugotigaši, ki so odprli spomladansko nogometno sezono, se bodo v nedeljo spopadli za prve spomladanske prvenstvene točke tudi slovenski republiški ligaši. Že prav srečanja bodo bržkone pokazala, komu je uspelo koristneje in uspešneje preživeti zimski odmor, namenjen nabiranju novih prepotrebni moči. Poročali smo že, da so se nogometaši Šmartnega, ki so jesenski del prvenstva v enotni republiški ligi zaključili na solidnem 6. mestu, po zaključku prvega dela redno sestajali enkrat tedensko na rekreacijski vadbi v telovadnici domače osnovne šole. Od 10. januarja dalje pa so krenili na vso moč. Treniral so štirikrat ali petkrat tedensko in po uvodnem delu začeli tudi s prijateljskimi tekmami. Igrali so s trboveljskim Rudarjem, celjskim Kladivarjem, z Elkom iz Morzija, Litijo, Aluminijem iz Kidričevega, s ptujsko Dravo in Slovanom iz Ljubljane. Zlasti zadnja srečanja z močnejšimi nasprotniki so pokazala, da so bile priprave učinkovite in da je ekipa dobro pripravljena. Na seznamu igralcev ni prišlo do večjih sprememb. Iz velenjskega Rudarja se je v Šmartno preselil branilec Dušan Frangeš, v prihodnjih dneh pa se bo s

služenja vojaškega roka vrnil tudi Leon Podvratnik.

Velik problem, ki ga že nekaj časa skušajo rešiti, predstavlja pomožno igrišče. Ostali so brez njega, kar pomeni seveda preveliko obremenitev za glavno igrišče, kjer trenirajo tudi mladinci, kadeti in pionirji. Dogovori so v teku in upati je, da bodo kmalu uspešno zaključeni. Kljub slabšim delovnim pogojem pa v Šmartnem ocenjujejo, da so z zavzetim delom uspeli doseči cilje priprav. Njihova želja je, da bi ob koncu prvenstva obdržali doseženo uvrstitev, ali pa se na lestvici premaknili morda še za kakšno mesto višje. V nedeljo bodo prvo prvenstveno spomladansko preizkušnjo opravili tudi mladinci. Jesenski izkupiček ni najboljši, zato so se na nadaljevanje še toliko skrbneje pripravljali. Kadeti in pionirji bodo startali kasneje, zato so ta čas še sredi zimskih priprav.

Prvi nasprotnik ekipe Šmartnega bo ljubljanska Ilirija. Šmarčani so jim jeseni uspeli v Ljubljani odvzeti točko, zato pred nedeljskim srečanjem upajo, da ne bodo ostali praznih rok. Pred tem pa se bosta na igrišču v Šmartnem ob Paki srečali še mladinski vrsti Šmartnega in Ilirije.

J. Krajnc

V 66. minuti so gledalci videli že peti zadetek na tem zelo razburljivem srečanju. Po toči udarce v na nasprotnikov gol je Numanspahić le uspelo drugič zatresti Dinamovo mrežo. (sv)

Obiskali smo ladjo Velenje

Zdi se mi, da smo bili še majhni, ko so vsi trije zbori občinske skupščine ponosno sprejeli sklep, da bo ena izmed petih novih ladij splošne plovbe nosila ime našega delavskega mesta — Velenja. Takrat nismo niti sanjali, da bomo kdaj na njej.

Zelo smo se razveselili novice, da nas bodo sprejeli na ladjo, ki ponosno nosi ime našega mesta širom po prostranih oceanih. Veliko pričakovanje, ki ga je vsak izmed nas gojil v sebi ni bilo zaman. Torej, ko smo prispeli na ladjo ali „barko“, kot ji pravijo izkušeni pomorci, so nam le-ti pripravili zares pristen sprejem. Kmalu smo se pogovarjali kot stari prijatelji. Med zelo zanimivim ogledom ladje se mi je prvotna slika ladje povsem spremenila. Nismo se mogli načuditi njeni ureditvi. Med ogledom sem največ razmišljal o tovarištvu, ki vlada med mornarji. Tri mesece delati,

jesti, preživljati prosti čas, kolikor ga je, se pogovarjati vedno z istimi ljudmi — tega ne zmore vsak. Vsa ladja je bila za nas eno samo veliko presenečenje. Moderne kabine, lep salon, telovadnica, bazen... Le kdo je to pričakoval? Kljub vsemu temu pa ima mornarski kruh devet skorij. To sem spoznal po ogledu strojnice, telefonske postaje, poveljniškega mostu. Vsi ljudje na ladji nosijo velikansko odgovornost.

Kljub temu, da so ostali le nekaj dni v svoji tolikokrat pogrešani domovini, so bili za nas res gostoljubni in pristrčni gostitelji. Lepo je, če človek vidi ime našega mesta na ladji. Ena sama beseda „Velenje“, nas je v trenutku za vselej zblížala. Za enkratno doživetje iskrena hvala delavcem ladje „Velenje“ in splošni plovbi Piran.

Peter Groznik
osnovna šola Gustav Šilih

Razmišljanja

Otroci, ki prostega časa nimajo, bi bili kar veseli, če bi lahko stali k sosedu in se tam poigrali z vrstniki.

Na kmetih lahko vidimo mnoge takšne primere. Otroci iz kmetij gredo zjutraj v šolo, ko se vrnejo, je kosilo že na mizi in potem hitimo na delo. Delo se vrti vse do mraka, včasih pa celo do poznega večera. Zvečer naredimo nalogo in tako dela večina kmetijskih otrok.

Le včasih, če je deževen, dan lahko poležimo ali prebiramo knjige.

Bernarda Golob, 7. b
OŠ D. Kajuh
Šoštanj

Rada imam knjige

Knjiga je kot mati, ki te učí spoštovati in ljubiti ljudi. Knjiga je kot zaklad, v katerih je zbranih toliko lepih besed. Le kaj bi bilo, če jih ne bi imeli?

Ko sem bila že tako velika, da sem poznala vsaki besedi, pomen, sem zelo rada poslušala pripovedke. Zvečer, ko sem morala spat, je šel z mano tudi očka ter mi pripovedoval razne zgodbe. Oh, kako rada sem jih poslušala.

Jaz sem rasla, očka pa ni več vedel, kaj bi mi še pripovedoval. Stopila sem v prvi razred. Spoznala sem črke in sama pričela brati lepe knjige. Očkove pripovedke so naenkrat postale nezajeljene. Spominjam se, s kakšno ljubeznijo nas je tovarišica učila brati knjige.

V drugem razredu sem prvič tekmovala za Kajuhovo bralno značko. Takrat sem spoznala še več lepih in priljubljenih knjig. Ko sem dobila majhno, okroglo cibanovo značko, sem bila zelo ponosna. Vedela sem, da bom odslužila naprej, vsako leto tekmovala za bralno značko ter si tako bogatila besedni zaklad.

Rada imam knjige, posebno če so zanimive. Zato mislim, da je lahko knjiga najboljša prijateljica, saj te poučuje o marsičem.

Anita Šumljak, 6. a
OŠ Anton Aškerc

Občudujem jo

V današnjem svetu je veliko otrok, ki nimajo svojih mater. Seveda so ti otroci prikrajšani za pravo ljubezen, katero jim lahko razkrijejo samo mame. Matere so samo ene. Nobena druga ne more nadomestiti takšne ljubezni, kot jo otrok čuti do svoje prave matere.

Jaz sem zelo ponosna na svojo mamo, saj me je lepo vzgajala ter se trudila z njo, ko sem bila še čisto majhna. Danes lahko rečem, da me je veliko naučila.

Oči ima zelene, včasih se mi zdi, da so kot biseri, rjave lase, njen obraz je lep, ter temne polti. Ko me zvečer boža s svomimi mehкими rokami, mi je kot da bi me božali sončni žarki. Trudim se, da jo vsak dan s čim razveselim. Seveda pa mi to ne uspe vedno. Takrat mi je hudo in se ji poskušam opravičiti.

Neko soboto se je vrnila z dela zelo utrujena. Bila je zelo bledega in izmučenega obraza. Vedela sem, da je bil zanjo naporen dan, zato sem ji pomagala pri kuhanju kosila. Naenkrat me je vprašala, če sem pospravila dnevno sobo, kot mi je naročila. Obraz mi je zardel in stisnilo me je pri srcu. S težkim glasom sem ji odgovorila, da sem pozabila ter se ji hkrati opravičila. Postala je žalostna, a ko sem pozabljeno delo opravila, mi je odpustila. Bila sem spet srečna.

Da, neskončno imam rada svojo mamo.

Želim, da bi vsi otroci poznali pravo materinsko ljubezen.

Jasna Pristovšek, 6. a
OŠ Anton Aškerc Velenje
literarno-dopisniški krožek

Tekmovala sem za Kajuhovo bralno značko

Zelo sem ponosna, ker sem prebrala vseh pet knjig, ki smo jih morali prebrati za Kajuhovo bralno značko. Najbolj mi je ugajala knjiga Ovčar Runo, saj je polna zanimivosti glavnega junaka Runa.

22. februarja, ko je padel partizanski pesnik Karel Destovnik Kajuh, imamo na naši šoli podelitev bralnih značk. To leto je bilo veliko učencev, ki so prebrali lepe knjige. Zato smo se razdelili v dve skupini. Višjo stopnjo je obiskal pesnik Kajetan Kovič, nas mlajše pa pisatelj Vid Pečnjak. Je zelo priljubljen pisatelj. Prebral nam je fantastično zgodbo Pobegli robot.

Kmalu je napočil trenutek, ko smo vsi pridni bralci dobili Kajuhove bralne značke. Nataknila sem si jo na bluzo ter jo nekaj časa občudovala, saj se je lesketala v svetlobi. Srce mi je v ponosu vedno hitreje bilo, kajti značka je nekaj najlepšega posebno še, če si jo zaslužiš z branjem lepih knjig.

Judita Podkrižnik, 4. c
OŠ Anton Aškerc

Moj življenjepis

Ko sem bil še majhen, smo z očetom in mamo živeli pri stari mami v Lokovici. To ni trajalo dolgo in smo se preselili v Velenje. Tam sem naredil prve korake. Hitro sem se spoznal s svojimi vrstniki. Bili smo srečna družina.

Najbolj se še spominjam, ko mi je oče pripeljal domov novo kolo. Tedaj sem mislil, da sem najstarejši človek na svetu. Kmalu sem se naučil voziti. Večkrat smo se s prijatelji peljali na potep. Mama je bila v skrbeh zame, da me ne bi povozil kakšen avto. Na srečo sem le včasih padel, kaj hujšega pa mi ni bilo. Še preden sem prišel v malo šolo, se je ponesrečil oče in naslednji dan v bolnišnici umrl. Ostala sva z mamo sama. Bilo je nama dolgčas za njim. Dnevi so minevali v žalosti in obupu.

Tri tedne po očetovi smrti sva dobila novega člana — sestro. Bil sem srečen, da smo zopet trije. Bila je pridna. Bil sem žalosten,

ker se še ni znala smeati. Ko je minilo nekaj tednov, sem se rad igral z njo. Prišli so dnevi: jaz sem šel v šolo, mama v službo, sestra pa v varstvo. Tako je mineval dan za dnev, dokler se nismo preselili nazaj v Lokovico. Tam smo si zgradili hišo. V bližini imam vrstnike, s katerimi smo si prijatelji. Rad imam ta kraj. Nedaleč od hiše se razprostira gozd, v katerem je veliko gozdnih živali. Večkrat opazujem srno, kako se približa našemu vrtu. Takrat jo spodim, da zbeži nazaj v gozd.

Meni je ta kraj všeč, zato sem prepričan, da bom svoje življenje preživel na deželi. Raje poslušam ptičje petje in gledam zelene travnike, kot pa hrumenje avtomobilov in siv beton.

Emil Juvan, 8. b
OŠ K. D. Kajuh
Šoštanj

Aktivna zelena straža

Učenci naših osnovnih šol si prizadevajo, da bi bilo naše okolje kar najlepše, da bi bilo mesto Velenje spet tako lepo kot je bilo nekoč. Prav zaradi tega na vseh naših osnovnih šolah aktivno delujejo zelene straže. Učenci »stražarji« opozarjajo mimoidoče, da je hoja po travi prepovedana in, da se odpadki ne mečejo povsod. Pravijo, da so pri delu dokaj uspešni.

Na temo lepšega okolja pa pišejo tudi prispevke in gesla. Pred dnevi smo se pogovarjali z učenci na osnovni šoli Gustav Šilih, ki so med najbolj aktivnimi. Obljubili so, da bodo o svojem delu pisali tudi v naše glasilo. Upamo, da se jim boste pridružili tudi ostali.

Pionir na straži

Zaljubljena

Verjetno ne bi ugrabili dolgo, če bi vas vprašala, v katerem letnem času sem se zaljubila. „V pomlad!“ boste rekli. Res je. Zaljubila sem se takrat, ko se je prebujala narava iz dolgega zimskega spanja. Sonce je že močneje grelo in priklicalo na dan popke na drevesih. Ptice so se zibale in pele na vsaki veji. Tudi trava je začela zeleneti. Vsemu temu čudovitemu prebujanju pa so še kljubovala mrzla jutra in večeri. Pa tudi dnevi so bili še hladni. Na postaji smo se vedno tresli od mraza, ko smo čakali na avtobus, da nas popelje v šolo.

Tudi tisto jutro me je pošteno zeblo. Bila pa sem tudi zelo slabe volje, ker nisem bila pripravljena na pouk. Moje razpoloženje se ni spremenilo niti takrat, ko je bilo konec že druge ure. Stala sem pred razredom in se z največjo resnostjo ozirala naokoli. Takrat pa... Moje oči so se ustavile na fantu in v tistem trenutku se mi je razvedril obraz. Najprej nisem sama niti vedela zakaj! Kar tako, naenkrat sem postala vesela in pripravljena zganjati največje norčije. Prijateljica se mi je čudila na vsa usta in tudi potem jih ni zaprla, ko sem ji povedala, da sem se zaljubila. Njeno prvo

vprašanje je bilo seveda: „v koga?“

Takrat se nisem več bala težkih ur na urniku. Besede učitelja so z največjo hitrostjo letele mimo mojih ušes. Svoje poglede sem med poukom raje obračala skozi okno, mislila sem nanj in mežikala pomladanskemu soncu. Iz šole domov sem bolj priskakljala kot prišla. V mojih mislih je bil samo on in živela sem v oblakih. Smešna se mi je zdela prav vsaka stvar. Na mamicino in očetovo zaudenje sem brez vprašanj in prošenj naredila vse. Tisti dan je v meni prvič odmevalo: „Ljubim te!“ In najraje bi skočila tako visoko kot kenguru ali pa še višje ter vsem povedala, komu je namenjeno. A raje sem ostala tiho. Naj bo to moja najlepša in največja skrivnost!“ sem si mislila. To pa mi ni uspelo. Svojeega jezika nikakor nisem mogla držati za zobmi. Kljub temu, da nisem oponašala kengurjevih skokov, so za to mojo najlepšo skrivnost zvedeli vsi.

Zvedel je tudi on, ki sem ga ljubila in ga še ljubim zdaj.

Vlasta Vrčkovnik, 8. c
OŠ K. D. Kajuh
Šoštanj

Obiskal nas je lovec

Učenci četrtil razredov smo se razveselili, ker nas je obiskal tovariš Franc Zohar, član lovske družine Šmartno ob Paki.

Pripovedoval nam je o gozdnih živalih, o tekmovanju lovcev, o lovu na divjad. Povedal nam je, s katerimi naboji streljajo živali in v katerem letnem času. Ko lovec ustrelji žival, namoči v kri smrekovo vejico in si jo zatakne za kloboč. Na tak način se poslovi od živali.

Svojo radovednost o lovu smo potešili z nekaj vprašanji. Z veseljem nam je odgovoril.

Učenci 4. a razreda
OŠ B. Letonje

Moj oče rudar

Zjutraj vstane ob petih in gre na delo. Prej, ko pride v jamo, si da na glavo čelado s svetilko in se obleče v delovno obleko. Po dvigalu se spusti v rov. Poleg vzame orodje, ki ga potrebuje pri delu. Ko pride v rov, začne kopati premog. Dela osem ur na dan. Vrne se ob treh popoldan. Vsak dan je zelo utrujen. Nato se nakosi in gre k počitku. Svojeega očeta zelo spoštujem, ker trdo dela.

Marjan Verzelak, 4. a
OŠ B. Letonje

Zakaj jo občudujem?

Vsak človek je po svoje dober in slab. Toda vsi niso enaki. Nekomu gre vse dobro, nič se ne jezi. Drugemu pa se vse ponesreči, vedno je slabe volje.

Moja mama ima same dobre lastnosti. Lepa je, vedno nasmejana, pomaga ti v stiski... Pomislila sem že, da je kot stroj, ki ne naredi nobene napake. Saj se ji tudi ponesreči kaj, ampak tiste napake popravi in ni jih več. Včasih jo razjezim, pa mi je žal. Nekoč, ko sem prišla iz šole, sem našla na mizi listek: „Pridem šele ob 7. uri, ker imam sestanek. Prosim, pospravi.“ Prebrala sem ga in čez hip pozabila nanj. Nisem vedela, kaj naj počnem. Delati se mi ni ljubilo, zato sem začela brati knjigo. Ure so tekale, jaz pa sem brala. Pozvonilo je.

„Mama!“ sem vzkliknila. Hitro sem šla odpret. Bila je izmučena. Pogledala je okoli sebe in videla, da je vse razmetano.

„Kaj si pa delala?“ me je vprašala.

„Brala,“ sem ji vsa osramočena odgovorila. Nič ni rekla, samo pospravljati je začela.

„Oprosti,“ sem ji tiho rekla.

Delala se je, kot da ni ničesar slišala. Dolgo nisem mogla zaspati.

Zjutraj me je prebudila nasmejana kot vedno. Na mizi me je čakal zajtrk.

„Kaj nisi več jezna?“ sem jo vprašala.

„Zakaj pa bi bila?“ mi je odgovorila in se nasmešnila. Hitro sem pojedla in odšla v šolo.

„Nikoli več, nikoli,“ sem si mislila.

Ko pridem sedaj iz šole, hitro pospravim in napišem nalogo.

Ko pride mama iz službe, ji najprej rečem: „Vse sem pospravila in nalogo sem tudi napisala!“

Mamica se veselo nasmeji. Jaz pa sem vesela, ker sem jo razveselila.

Oh, ta moja zlata mama, ali ji bom kdaj podobna?

Vesna Lešnik, 7. b OŠ Anton Aškerc Velenje

OBVESTILO

Sporočamo, da posluje od 1. marca naprej blagajna Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje za stranke kjer naročite male oglase, objave in zahvale za Naš čas ter čestitke za Radio Velenje in plačujete naročnino na Naš čas od ponedeljka do petka od 8 do 11. ure, ob sredah pa tudi od 13. do 15. ure.

Prosimo za razumevanje!

Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje

Iz muzeja Velenje

piše: prof. Jože Hudales

Življenje in delo rudarjev v Pesju med dvema vojnama

ETNOLOŠKI ORIS

Zapis o načinu življenja v rudarski koloniji v Pesju za dobo od 1918 ni slučajno. Povezan je z dvema velikima nalagama, ki stojita pred muzejem Velenje. Najprej s preureditvijo in dopolnitvijo zbirke slovenskih premogovnikov, saj je zapis del obširnih priprav na preureditev, ki tečejo že od leta 1979. Pri razpravah o bodoči novi postavitvi zbirke je namreč priložnost stališče, da je treba bolj kot doslej obiskovalcu približati človeka — rudarja in prikazati njegovo življenje ter delo.

Preprosto povedano: če je zbirka slovenskih premogovnikov doslej prikazala kramp, zasekavalni stroj, skratka — rudarjevo orodje, to zdaj, kako se je rudar potil s tem krampom, ali pa kako se je njegovo delo spremenilo, ko so v jami dobili prvi zasekavalni stroj. Povsem izjemna je bila v dosedanjih zbirki njihova jamska dejavnost. Tako prikazuje muzej v zbirki nikjer ni mogel izvesti, da so bili ravno "krajci" med najbolj revolucionarnimi slovenskimi delavci, da je skoraj pri vsem premogovniku delovala rudarska godba, pevsko, tamburaško, roklo društvo, delavske knjižnice in še cela vrsta drugih ustanov.

Vse to bo nova postavitev premogarske zbirke skušala predstaviti. Zamej nas bo še zanimalo, česar v drugih tovrstnih muzejih Slovenije (z izjemo — Muzej v Idriji) niso nikdar pokazali: podatki o tem, kako živeli s svojo družino, kaj si je s svojo bomo mezo lahko privoščil, kako je stanoval, kako se je oblačil, kaj je jedel — skratka, kolikor mogoče poln pregled rudarjevega življenjskega stila. Članek o življenju v koloniji med 1918 in 1941 letom je poskus takega kratkega pregleda, ki mu zaradi popolnosti še marsikaj manjka, vendar nam bo pri postavitvi zbirke lahko uspešno služil kot osnova in kačipot za prihodnje raziskave.

Po drugi strani pa je pričujoči članek poskus etnološke (etnografske ali narodopisne) predstavitve enega izmed različnih kulturnih ali življenjskih stilov v Saleški dolini. Podoben poskus, ki je bil obenem moje prvo raziskanje z etnologijo oziroma "ljudske kulture", sem objavil leta 1976, pod naslovom "Ljudska kultura v Saleški dolini". Ta članek je pod vplivom etnografskih usmeritev v narodopisju prinašal podatke o življenjskem stilu v tisti plasti prebivalstva, ki so jo doslej nekoliko mistično in izolirano imenovali "ljudske kulture" plast. Tako je "ljudske kulture" plast etnologom pomenila (nekaterim to pomeni še sedaj) le slovenskega kmeta in kvečjemu še vaškega obrtnika, toda tudi njega v časovno in socialno neizdiferencirani podobi in v idealizirani podobi nekdanjega lepega vaškega življenja s "pradavnimi" običaji. Niso pa se zavedali, da vsi ti "lepi običaji" in idilične kmečke hiše niso bile enako lepe in idilične za vse kmečke družine, zlasti pa ne za tiste, ki so se morali nenehno ubadati s vračanjem, kaj bodo jutri dali v usta. Vse te družine bi prav gotovo (in tudi takoj) zamenjale v tem "vaškem občestvu" za trd, zato pa bodi zanesljiv kruha, ki je prihajal iz rudnikov in tovarn. Predvsem pa je pojem ljudske kulture postajal vse bolj neustrezen, ker se je z zgodovinskim razvojem nenehno spreminjala in struktura in razmerje med družbenimi razredi in skupinami. Če so v 19. stoletju, ko je v večini evropskih dežel kmet v resnici predstavljalo veliko večino prebivalstva, narodopisci še lahko svojo vedo temeljevali na kmečkem prebivalstvu, pa tega vsaj v 20. stoletju ne morejo. Saj se številno mestnega prebivalstva nenehno večja. Mojemu pregledu "kulture" v Saleški dolini iz leta 1976 ne manjka prav nobena značilnost oziroma nedoslednost tradicionalistično usmerjene etnologije (narodopisja). Tako kot mnoge druge etnološke obravnave je pregled stal na ravni "kmetologije", kljub temu, da je že po svojem naslovu obetal vse "ljudske" plasti v dolini, ki so okrog leta 1900 in dalje morale biti prejemno bolj raznolike, kot pa bi morda lahko sodili po mojem članku.

Šele v zadnjih 15 letih so se prej opisanim tradicionalističnim pogledom na etnologijo pridružili novi. Za predstavnike te etnološke "šole", katere najpomembnejši predstavnik je dr. Slavko Kremenšek, je značilno, da želijo v etnologijo obravnave pritegniti vse tiste sloje in družbene skupine, ki so bili ali se dajejo narodu v nekom zgodovinskem obdobju značilen pečat. Tako so bili doslej etnološko že obdelani savinjski splavarji, gozdni in žagarski delavci na južnem Pohorju, prebivalci predmestnega barakarskega naselja v bližini Ljubljane, železničarji iz okolice Ljubljane in še nekaj drugih. Tako, kot te obravnave dodajo nove kamenčke v podobo o tem, kako so pravzaprav Slovenci živeli v 20. stoletju, tudi moj sedanjí zapis o življenju v Pesju dodaja že znanemu opisu kmečkega življenja v Saleški dolini opis "kmetologije" življenja, kar gotovo ni brez pomena za naše vedenje o kmetijski Saleški dolini.

«Ali so na Dolenjskem vsi propagandisti taki?» ga vprašam.

«Nekateri so tudi boljši, toda mene je potrla, ker sem moral zapustiti našo lepo Belo Krajino. O Štajerski pa ni bilo nič dobrega slišati.»

«Francelj, ali kako ti je že ime,» reče kapetan Turnher, «nikar se tako kislo ne drži in ne povej borce, da si propagandist, sicer bo jo. Reci, da si pisar iz kakšnega odseka.»

Ves žalosten in skrušen je odšel v hišo, kjer ga je sprejel plesni vrvež.

Tako smo v cvetočem in lepem aprilskem dnevu dobili prvega klavrnega in obupanega propagandista iz Dolenjskega.

«Ta pa ta,» je dejal Aleš, «ta bo gotovo dvignil moralo borcev XIV. divizije.» In vsi smo se smejali.

Proti koncu novembra leta štirinširidesetega se je pričela velika švabska ofenziva, ki je trajala do 15. marca petinširidesetega. S XIV. udarno divizijo smo branili sektor Čreto—Sotesko—grič Sv. Florjana—Šmihel—Bele vode—Smrekovec — skoraj 30 km dolgo fronto. Vsak dan je deževalo. Švabi so nastopali z artilerijo in pehoto. Mladinska organizacija in AFŽ sta vozili in nosili na položaj dovolj hrane in pijače. Mnogokrat so padali šrapneli ali mine okrog naloženih voz, a dekleta in žene so kljub topovskemu ognju razdeljevale hrano. Njihov pogum je posebno novincem dvignil moralo.

«Ali bo trajala vojna še pozimi?» so vpraševali novinci stare borce.

«No, boš še kaj prepeval: Stigelci in cajzelci?» je obveščeval Kamnikar vprašal Urha Slamiča, ki je molčal in gledal v ogenj.

O božičnih praznikih smo jedli na Menini enkrat na dan ovsen močnik. Kolone Švabov so se zgrnile okoli nas.

«Kako lepo je v topli sobi ob takih praznikih,» se oglasi utrjena propagandistka Dunja. «In krona vseh praznikov je današnji!»

«Kaj pa jaz? Že četrto leto sem tu,» se oglasi naša mala hrabra šiferka Metka, ki se včasih po cele tedne ni sezula.

V temni zimski noči smo se prebijali skozi Savinjsko dolino na sektor Špeh—Črnivec, nato pa dalje v koroške hribe. Na Lepenatki so nam aktivistke omagale, ker niso bile vajene dolgih, napornih zimskih pohodov. Iz snega smo jih dvigali.

Velika zima ni skoraj nič škodovala XIV. udarni diviziji, saj so jo vodili v nešteti borbah prekaljeni oficirji in komisarji.

Trinajsta brigada je imela godbo na pihala. V Šerčerjevi in Tomšičevi brigadi je bilo čez štirideset harmonikarjev.

«Fantje, ta ofenziva ni nič proti februarjski,» so pripovedovali stari borci novincem.

Konec januarja petinširidesetega leta sta odšla komandant in komisar XIV. divizije, podpolkovnik Jože Lepin (Ris) in podpolkovnik Džidži na Dolenjsko. Štirinajsto udarno divizijo sta vodila od septembra leta štirinširidesetega. Za njima sva prišla v divizijo spet podpolkovnik Efenka — Ivan Kovačič in jaz. Nekega februarjskega dne dobimo od štaba

Matevž Hace

S ŠTIRINAJSTO DIVIZIJO NA ŠTAJERSKO

(Iz knjige „Spomini na partizanska leta,“ ki jo je v zbirki „Prešernova knjižnica“ izdal Slovenski knjižni zavod septembra 1946)

Kmalu je zapadel sneg po vseh savinjskih vrhovih.

«Še eno zimico bomo —» je rekel podpolkovnik Jože Lepin, komandant divizije, «vse tako kaže.» Komisar Džidži, ki je na Kozjanskem izgubil oko, je klel prihajajočo zimo. Brigade so se na položajih hrabro borile. Toda vedeli smo, da se bliža konec svobode na osvobojenem ozemlju. Švabi so začeli napadati tudi od koroške strani, iz Črne. Železne Kaple in sem od Kamnika: glavne sile pa so pošiljali iz Šoštanj. Celja in Slovenjgradca. Po začetnih rahlih spopadih so nas mislili potisniti z vseh strani v kotel Savinjske doline in nas tam uničiti.

Novinci, ki so prišli v naše edinice poleti štirinširidesetega, so doživljali prvo sovražno ofenzivo. Na vojaških in političnih urah smo jih poučevali o vseh prijemih in trikih, ki se jih poslužuje sovražnik v svojih ofenzivah, da bi demoraliziral naše borce. V tej dolgi ofenzivi so Nemci nekoč metali letake z napisom: Partizani, zakoljite in pobijte rdeče komisarje!

«Hej, tovariš komisar, ne bi bil rad v tvoji koži,» mi je rekel neki novinec. «Vedno bi bil v strahu, da se bo priplazil kak lopov in me zaklal.»

«Kaj bi se bal: vojna je, lopova se pa tudi tukaj spozna,» mu odgovorim.

Vedno je deževalo in snežilo. Obroč okrog Savinjske doline se je ožil. Šerčerjevo in Bračičevo brigado smo poslali iz Savinjske doline. Šerčerjevo proti Pohorju, Bračičevo pa proti Kozjanskemu. S Tomšičevo brigado smo ostali v Savinjski dolini. Borila se je, dokler se zaradi ogromne švabske premoči nismo umaknili. Švabska sodrga je napolnila savinjske vasi in plenila: Zima je bila v deželi. Kurirji, ki so prišli iz Premurja, so nam pripovedovali, da se že sliši tam od madžarskih ravnih grmenj sovjetskih topov.

V tistih sneženih in deževnih dneh so zopet zaplapolali taborni ognji v gozdovih.

«Zadnja zima je, fantje,» je kričal neko noč ob ognju poročnik Požar.

zone povelje, naj se premakne vsa divizija čez Savona Dolenjsko. Trikrat smo prišli do save, toda zaradi narasle reke in številnih bunkerjev nismo mogli čeznjo. V borbah za prehod je padel hrabri komandant Tomšičeve brigade Murat. Ko smo dobili od glavnega štaba povelje, naj ostane divizija na Štajerskem, smo se zelo razveselili. Zopet smo razbijali švabske bataljone. Pri nekem takim spopadu je padel kapetan Milenko, eden najhrabrejših komandantov štajerskih brigad, komandant nešteti drznih akcij. Poznala ga je vsa Štajerska. Glede na hrabrost ga lahko postavimo ob stran narodnemu heroju podpolkovniku Tonetu Vidmarju — Luki. Bil je Črnogorec, deveti sin kmečkih staršev, ki so dali življenje za svojo zemljo. Bil je črnolas, srednje velik in pri borcih trinajste brigade izredno priljubljen. Navadno je jurišal na čelu edinice.

Vojna se je bližala h kraju. Nekoč — mislim, da je bilo sredi aprila — smo dobili od nekega nemškega polka iz Celja pismo, v katerem so nam Nemci pisali, da bi se radi predali. Na določeni kraj pomenka je prišlo nekaj oficirjev Avstrijcev. A na sestanku so kar na lepem predlagali, naj bi jih ne napadali, češ vojna bo trajala morda še pol leta.

«Pri nas ve že vsak kuhar in komoraš, da bo kmalu konec vojne, in borili se bomo, dokler bo še kak Švab na naši zemlji,» reče podpolkovnik Skala.

Čez tri tedne so bili isti Avstrijci naši ujetniki.

Tiste dni je pritekel z Menine v Mozirske planine vedno veseli propagandist Janez Pelko.

«Hej, kaj pa je bilo, da si pustil čevlje na Menini?» ga vprašam. Po vsej diviziji se je raznesla vest, da je skupina propagandistov s Pelkom na čelu prišla bosa in brez suknjic z Menine.

(Se nadaljuje)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peterneč

127. «Bravo, stari tovariš!» se je nasmehnil major. «Torej se bomo morali povezati s prebivalstvom. To pa je toliko, kot če bi iskali pomoč pri nas,» je zaključil stari obveščevalec. «Mreža se stiska,» je dodal poročnik. Imel je prav, kajti to se je zares tudi že dogajalo. Tako diverzanti kot tisti, ki so jih poslali, si niti zamisljati niso, kako preudrano je v Jugoslaviji zastavljeni obnova pridobitev narodnoosvobodilnega boja in povojne socialistične izgradnje. Splošni ljudski odpor in družbena samozaščita nista pravljica...

128. Skupina diverzantov je ves dan prebila v zaraščeni grapi, ob večji jasi, nad katero so imeli dober pregled. V jutranjem soncu sta se pred stražarjem, komaj nekaj korakov v stran, pojavila dva lovca. Bila sta brez psov, zaverovana v pogovor o ženskah. Ko so ju obstopili na pol uniformirani zaraščenci, sta strahoma obstala. Joco ju je ukazal zvezati. Sledilo je kratko zasliševanje o kraju kjer so bili, o ljudeh, navadah in seveda tudi o njihnih namenih.

129. «Kdo pa ste vi?» se je čez čas opogumil starejši, nekoliko sivolas možak. «Zate smo vojska! Kakšna boš pa še slišal!» je odsekal Joco. Potem jima je na dolgo in široko pridgal o namenih skupine in videti je bilo, da sta bila precej osupla. Končno ga je Dinamitor pocukal za roka. Umaknila sta se. «Kaj bomo z njima?» Joco je odgovoril z zgovorno kretnjo — zamahil je z roko proti vratu. Dinamitor pa se ni povsem strinjal s takšno odločitvijo. «Naj torej tvegamo?» je siknil komandir.

Ribolov

Zborovanje velenjskih ribičev

Člani ribiške družine Velenje so pred dnevi na rednem letnem občnem zboru ocenjevali opravljeno delo in v svojih poročilih poudarili predvsem prizadevanja za vlaganje rib ter skrb za čistočo jezerskih voda, pritokov in okolja. Družina je lani pri ribičih v Celju in Mariboru priskrbeli velike količine porcijskih rib in mladice in z njimi ponovno vrnila življenje v zastrupljena jezera. Poleg tega je družina s starejšimi člani in mladinci skrbela za čiščenje okolice jezer. Velenjski ribiči pa so na jezeru prirejali tudi različna tekmovanja ter se udeleževali meddružinskih in republiških tekmovanj v lovu rib s plovcem in v suhih športnih disciplinah, ki so veljala za republiško prvenstvo ter povsod dosegali lepe rezultate. Pri vlaganju rib in čiščenju okolja so člani družine pod nadzorstvom gospodarjev opravili precejšnje število udarniških delovnih ur.

Velenjski ribiči so na občnem zboru enotno podprli prizadevanja občinske komisije za varstvo zraka, vode in okolja ter sklenili, da bodo pomagali pri izvajanju vseh ukrepov za preprečevanje onesnaževanja jezer in s tem uničevanja jezerske favne in flore. Posebno skrb pa bodo posvetili urejevanju rekreacijskega centra, kjer nameravajo za lastne potrebe urediti tudi ribiški dom. Med prihodnje naloge so med drugim zapisali, zahtevo po čimprejšnji gradnji kolektorja s čistilno napravo ter čistilnih naprav v pritokih jezer. Poleg tega bodo uredili svoj dom, čolnarno, sestavili gojitveni načrt, uredili poligon, okrepili čuvajsko službo in skrbeli za red ter čistočo. Še naprej bodo posvečali posebno skrb vzgoji mladih in starejših ribičev, različnim tekmovanjem in drugim oblikam društvenega življenja.

Za uresničevanje vseh teh ciljev pa bo, kot so poudarili, potrebna tudi širša družbena pomoč, da bi s čisto vodo in lepo urejeno okolico velenjsko jezero privlačilo več občanov Velenja in drugih turistov.

Velenjski ribiči so z lovnim režimom omejili lov krapov do 1. julija.

Miloš Volk

Odgovor

Še vedno precejšnje razlike

V javnih občilih se v zadnjem času pojavljajo vesti o tem, kako v nekaterih velenjskih organizacijah združenega dela prekoračujejo za izplačilom osebnih dohodkov, nekateri od teh organizacij združenega dela pa tudi ne razporejajo dovolj sredstev za razširjeno reprodukcijo.

Med takšnimi organizacijami združenega dela naj bi bila po mnenju Občinskega sindikalnega sveta tudi Rdeča dvorana Velenje. Da bi bila informacija popolna, želimo v zvezi s tem, obrazložiti nekatera dejstva.

Rdeča dvorana Velenje je v letu 1978 prevzela od Izletnika Celje RTC Golte. Center, ki ga je ta OZD prevzela, je bil skrajno zamarnjen, devet let je posloval z izgubo, ki je iz leta v leto rasla. Izletnik je pokrival izgubo s sanacijskimi krediti. Predpisano amortizacijo ter sredstva za investicijsko vzdrževanje pa ni zbiral, tako da danes center nima nikakršnih sredstev za namene enostavne reprodukcije.

Rdeča dvorana Velenje je s svojimi sredstvi in s pomočjo nekaterih OZD v občini Velenje in Mozirje v obliki opravljenih del, pričela usposablja center. Zetako na začetku obratovanja se je zgodila nesreča, tako da je ostala Rdeča dvorana tudi v letu 1979 brez predvidenega dohodka. V tem času, to je meseca septembra 1979, ni obstajal interes širše družbene skupnosti, da se usposobi gondolska žičnica v prvotno stanje. Veliko je bilo razglabljanj o tem (vendar ne v Rdeči dvorani), da bi prevzela RTC Golte neka večja OZD. Stvari so se tako dolgo zavlajevale, da je dokončno odločitev o tem podal svet osmih občin celjskega območja. Svet je sklenil, da bo tudi Rdeča dvorana nosilec ponovnega zagona ter nadaljnjega razvoja centra. Vsi predstavniki občin so sprejeli sklep, da bodo občine podpisale samoupravni sporazum o združevanju sredstev za dograditev tega centra. Rdeča dvorana je zopet pričela usposablja center (pa čeprav v skromni kadrovski sestabi). Velik problem za nadaljevanje del je predstavljala bližajoča se zima. Center je imel namreč edini dostop z gondolo, ta pa je bila v okvari. Nemudoma so stekla dela na cesti, tako da je bila le-ta že do prvega snega nared. Srečo je Rdeči dvorani uspelo center vzdrževati skozi zimo. Metalna Maribor je medtem usposabila eno gondolo za tovrstni promet.

Danes je RTC Golte pripravljen za minimalno obratovanje. Rdeča dvorana pa nadaljuje z razvojem. Vsa sredstva je v tem času aktivirala za te namene, ta da ji je po delitvi ostalo bore malo. Vse od prevzema centra od Izletnika (nov. 1978) pa do danes, ni povzela osebnih dohodkov tako, da so le-ti daleč pod rasto življenjskih stroškov. O razširjeni reprodukciji je nemogoče govoriti, saj je bilo breme porabljenih materialnih sredstev za tako majhno organizacijo zelo veliko. Ne smemo prezreti dejstva, da je bila s strani občine Velenje najmanjši OZD v občini dodeljena najtežja naloga: usposobiti center, ki je posloval z izgubo vse od ustanovitve pa do danes.

Smatramo, da so skrajno neodgovorna izhodišča zabeležena v javnih občilih, ki so naše OZD predstavila javnosti v popolnoma napačni luči. Nimajo nikakršne strokovne podlage, lahko jih celo opredelimo s tem, da s svojo tendencioznostjo rešujejo delavnost in ugled nekaterih, ki se izogibajo odgovornih nalog.

Takšno neresnično pisanje pa vpliva negativno na moralo tistih, ki se trudijo, da se rešijo propadajoča družbena sredstva, za stanje katerih nikakor ne more prevzeti odgovornosti Rdeča dvorana Velenje.

Povsem nerazumljivo je, da je Občinski svet iniciator takšnih neresničnih ugotovitev, saj bi moral s svojo funkcijo biti prisoten pri reševanju problemov, ne pa da daje nestrokovne ter neutemeljene podatke v najslabši luči.

Zavedamo se, da je med OZD veliko kršilcev, ki se obnašajo nestabilizacijsko, ki se jim omogoča neracionalno poslovanje, toda mednje nikakor ne sodi Rdeča dvorana Velenje.

Predsednik zbora delavcev
Friderik Kukovec

Pripis uredništva:

To kar smo zapisali v članku z naslovom Še vedno precejšnje razlike, ki je bil objavljen v letošnji 8. številki našega tednika, smo slišali na 8. redni seji občinskega sveta ZSS Velenje. Seja je bila 20. februarja letos. Tako je bilo zapisano tudi v gradivu, ki so ga dobili udeleženci seje. Torej ne gre za nikakršno tendenciozno pisanje, ampak samo za poročanje o tem, kar smo slišali na omenjenem sestanku. Pa še to! Škoda je, da tudi v gornjem odgovoru ni konkretnih (nobenih) števil, saj bi tako najlažje postavili piko na i.

TURISTIČNO DRUŠTVO VELENJE

VPISUJE

interesente za seminar turističnih vodičev, za potrebe receptivnega turizma za področje Velenja in okolice. Pogoji za vpis je dokončana srednja šola, obvladanje enega, do dveh tujih jezikov (italijanski, nemški, angleški, francoski).

Seminar bo turistično društvo organiziralo ob sobotah in nedeljah, ali po dogovoru z interesi, ko bo prijavljenih dovolj kandidatov.

Prošnje za vpis oddajte v pisarni Turističnega društva — Turistična agencija Rdeča dvorana, vsak torek in četrtek od 16. do 18. ure, pooblaščenemu predstavniku Turističnega društva.

Upravni odbor turističnega
društva Velenje

SAMOUPRAVNA INTERESNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

ODBOR ZA DRUŽBENO POMOČ V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU

Na podlagi 9. člena pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje, združenih za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu razpisujemo

NATEČEJ ZA LETO 1980 ZA PRIDOBITEV STANOVANJ, KI SO ZGRAJENA S SREDSTVI DRUŽBENE POMOČI

RAZPISNI POGOJI

Ad. 1

Upravičenci za pridobitev stanovanja, zgrajenega s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu, so:

- družine in občani z nižjimi dohodki,
- starejši ljudje in upokojeanci,
- udeleženci NOV
- mlade družine,
- delovni invalidi, I. kategorije ter 100% vojaški mirovni invalidi s pravico do dodatka za pomoč in postrežbo.

- A) Upravičenci lahko zaprosijo za stanovanje, če izpolnjujejo naslednje pogoje:
- da prosilec stanovanja oziroma kdo od članov njegovega družinskega gospodinjstva ni imetnik stanovanjske pravice za primerno stanovanje ali lastnik primerne vseljivega stanovanja,
 - da ima prosilec za stanovanje stalno bivališče na območju občine Velenje,
 - da prosilec oziroma njegova družina doslej še ni imela ustreznega rešenega stanovanjskega vprašanja,
 - da prosilec za stanovanje oziroma kdo od članov njegovega družinskega gospodinjstva ni lastnik počitniške hišice,
 - da prosilec s svojo družino živi v neustreznem stanovanju najmanj eno leto pred natečajem,
 - da prosilec ali za delo sposoben član ožje družine ni zaposlen iz neupravičenih razlogov,
 - da prosilec pri svojih bližnjih sorodnikih (zakonec, starši oz. otroci), ki so lastniki večstanovanjske hiše, stanovanja ali stanovanj, ki presegajo stanovanjske normative na območju občine Velenje, ne more rešiti svojega stanovanjskega vprašanja,
 - da prosilec ni lastnik nepremičnine v vrednosti nad 15-kratnim povprečjem osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu.

- B) Družine in občani z nižjimi dohodki lahko zaprosijo za stanovanje, če poleg pogojev iz točke A) izpolnjujejo še naslednje pogoje:
- da skupno dohodek prosilca in članov njegovega gospodinjstva ne presega na člana gospodinjstva mesečno 40 % povprečnega čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu.

- C) Starejši ljudje in upokojeanci lahko zaprosijo za stanovanje, če poleg pogojev iz točke A) izpolnjujejo še naslednje pogoje:
- da skupni dohodek njegove družine na člana družine ne presega 60% povprečnega čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu; kolikor je prosilec sam, t.j. brez družine, pa njegov skupni dohodek ne sme presegati 80% povprečnega čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu. Prednost pri dodelitvi stanovanja imajo upokojeanci občani, ki so bili več kot 10 let zaposleni na območju občine Velenje.

- D) Udeleženci NOV lahko zaprosijo za stanovanje, kolikor izpolnjujejo pogoje po določitih odloka občine Velenje o merilih za uporabo sredstev, zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV.

- E) Mlade družine lahko zaprosijo za stanovanje, če poleg pogojev iz točke A) izpolnjujejo še naslednje pogoje:

- T da namensko varčujejo za nakup stanovanja vsak eno leto pred razpisom natečaja,
- da bo njihovo stanovanjsko varčevanje trajalo najmanj 3 leta, kar bo razvidno iz varčevalne pogodbe in da letni znesek privarčevane vsote ni manjši od 20% skupnega dohodka članov gospodinjstva,
 - da se mlada družina obveže namensko varčevati za nakup stanovanja ali gradnjo stanovanjske hiše ves čas, dokler je v stanovanju, zgrajenem s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu,
 - da se vsaj ena TOZD oziroma OZD, pri kateri sta zakonca zaposlena jamci, da bo skupaj s prosilcem rešila njegov stanovanjski problem v roku 5 let od dneva pravomočnosti odločbe o dodelitvi stanovanja, kadar gre za nakup stanovanja v etažni lastnini, oziroma v roku 6 let, če gre za gradnjo individualne stanovanjske hiše,
 - da TOZD oziroma OZD v pisni obliki posreduje stanovanjski skupnosti sklenjen sporazum med njo in delavcem, s katerim se dogovorita, kako bosta reševala stanovanjsko vprašanje v petih oziroma šestih letih,
 - da TOZD oziroma OZD v smislu gornjih določil sklene ustrezno jamstvo jamstveno pogodbo s stanovanjsko skupnostjo.
- Za mlado družino se štejeta zakonca:
- če od sklenitve zakonske zveze pa do vložitve prošnje za stanovanje ni preteklo 6 let
 - če noben od zakoncev ni starejši od 30 let.

Ad. 2.

Prosilci morajo v vlogi obvezno navesti sledeče osnovne podatke:

- osebni podatki prosilca in članov družine (priimek in ime, datum rojstva in kraj rojstva, stalno bivališče)
 - poklic
 - čas bivanja v občini Velenje,
 - delovni staž,
 - dohodek družine.
- Prosilci morajo k vlogi predložiti naslednja potrdila:
- potrdilo o stalnem bivališču prosilca in zakonca,
 - potrdilo o skupnem gospodinjstvu in številu družinskih članov,
 - potrdilo o delovnem stažu prosilca in zakonca,
 - potrdilo o izplačnem osebnem dohodku družinskih članov za preteklo leto,
 - potrdilo o premoženjskem stanju
 - potrdilo o času zaposlitve na območju občine Velenje,
 - podatke o dosedanjih stanovanjskih razmerah (zapisnik o

- ugotovitvi vrednosti stanovanja in stanovanjsko pogodbo),
- Mlade družine pa morajo poleg zgoraj naštetih potrdil predložiti še naslednja potrdila:
- izpisek iz poročne matične knjige,
- varčevalno pogodbo sklenjeno s poslovno banko za nakup stanovanja ali graditev stanovanjske hiše,
- jamstveno pogodbo OZD.

Ad. 3.

Predlagatelji, ki so po uvodu v navedenem pravilniku pristojni, da posredujejo predloge za pridobitev stanovanja za prošnjo, so dolžni, da vloge obravnavajo na pristojnih samoupravnih organih za stanovanjske zadeve in morajo k predlogom predložiti tudi ustrezna verodostojna potrdila.

Ad. 4.

Družine, občani z nižjimi dohodki, starejši ljudje, upokojeanci, mlade družine, delovni invalidi I. kategorije ter 100 % vojaški mirovni invalidi s pravico do dodatka za pomoč in postrežbo vložijo prijavo na javni natečaj, opremljeno z ustreznimi potrdili, upoštevajoč svoj status, na samoupravno stanovanjsko skupnost občine Velenje, Šaleška 19/a.

Udeleženci NOV vložijo prijavo na javni natečaj preko krajevne organizacije ZB NOV na občinski odbor ZB NOV.

Delavci, zaposleni pri obrtnikih, vložijo prijavo na javni natečaj preko skupne komisije pri obrtnem združenju obrtnikov in delavcev občine Velenje.

Ad. 5.

Zaradi hitrejšega reševanja stanovanjskih vprašanj dobitniki stanovanj prispevajo svoj delež kot soudeležbo za pridobitev stanovanjske pravice ob dodelitvi stanovanja v družbeni lastnini:

a) soudeležba je diferencirana glede na povprečni osebni dohodek družinskega člana v preteklem letu

Razpon soudeležbe znaša 1 — 4 % od nabavne vrednosti stanovanja in je odvisen od skupnega dohodka na družinskega člana.

Skupni dohodek na družinskega člana glede na povprečni osebni dohodek v SRS v preteklem letu:	Višina soudeležbe glede na nabavno vrednost stanovanja
do 29 %	1 %
do 30 %	2 %
do 32 %	3 %
do 34 %	4 %

b) Pričakovalec, ki se mu dodeli staro komfortno stanovanje, se šteje za nabavno vrednost stanovanja knjižno valorizacijska vrednost in vplača finančno udeležbo po lestvici, določeni pod a).

c) Pričakovalec je dolžan plačati soudeležbo do dneva vselitve. Med pričakovalcem in samoupravno stanovanjsko skupnostjo se sklene posojilna pogodba, v kateri določijo pravice in obveznosti iz posojilnega razmerja.

Znesek, ki ga plača pričakovalec kot soudeležbo za nakup stanovanja v družbeni lastnini, se smatra kot posojilo stanovanjski skupnosti.

Sredstva se začno vračati imetniku stanovanjske pravice po treh letih po vplačilu soudeležbe in se vračajo v enakih mesečnih obrokih po 2 % obrestni meri, tako, da se mu v 10-ih letih od vplačila vrne soudeležba v celoti.

Ad. 6.

Rok za zbiranje prijav na natečaj traja 15 dni od objave. Prijave na natečaj, prispele po tem roku in tiste, ki ne bodo opremljene z vsemi zahtevanimi potrdili, ne bodo upoštevane.

Na natečaj pa se naj ponovno prijavijo vsi tisti, ki so že morda vložili pri samoupravni stanovanjski skupnosti občine Velenje prijave pred tem javnim natečajem.

Prijave na natečaj z vsemi dokazili bo pregledal odbor za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu, ki bo tudi sestavil osnutek prednostne liste za pridobitev stanovanja. Dokončno pa bo prednostno listo za pridobitev stanovanja sprejel zbor uporabnikov in jo bo tudi javno objavil v tedniku NAS ČAS.

Vse ostale informacije v zvezi s tem natečajem dobite pri delovni organizaciji DOM Velenje, Šaleška 19/a, telefon 851-010, pri referentu za solidarnostna stanovanja.

Predsednik odbora za družbeno
pomoč v stanovanjskem gospodarstvu
Marija LEŠNIK, I. r.

SAMOUPRAVNA INTERESNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

Komisija za razdeljevanje kreditov

Na podlagi 6. člena pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve z združenimi sredstvi za usmerjeno, organizirano stanovanjsko graditev je komisija za razdeljevanje kreditov samoupravne interesne stanovanjske skupnosti občine Velenje na svoji seji dne 3. marca 1980 sprejela

XII. NATEČAJ za posojila za stanovanjsko graditev.

Posojilo se namenja:

- I. Za gradnjo in nakup stanovanj v družbeni lastnini,
- II. Za gradnjo ali adaptacijo stanovanjskih hiš v osebni lasti, nakup etažnih stanovanj ter nakup montažnih stanovanjskih hiš.

Posojilo za adaptacijo stanovanjskih hiš se namenja samo v primeru, če se z adaptacijo pridobi nov stanovanjski prostor. Posojilo lahko najamejo temeljne in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije, družbeno politične skupnosti, društva in delavci organizacij, ki združujejo sredstva po družbenem dogovoru o združevanju sredstev za stanovanjsko graditev v občini Velenje.

Razpisna natečajna vsota znaša:

pod I. 12.000.000,00 din

pod II. 6.000.000,00 din

K vlogi za natečaj za najem posojila mora organizacija predložiti:

1. Elaborat o izgradnji z veljavno tehnično dokumentacijo ali kupoprodajno pogodbo.

2. Sklep s katerim organ samoupravljanja zagotavlja sredstva za odplačevanje posojila.

3. Dokumentacijo, iz katere bo razvidna najmanj 50% lastna udeležba.

K vlogi za najem kredita mora delavec predložiti:

1. Izjavo svoje organizacije o povprečnem mesečnem osebnem dohodku in osebnem dohodku družinskih članov ter stanovanjskih prilikah delavca.

2. Veljavno gradbeno-tehnično dokumentacijo ali kupo-

(Nadaljevanje na 11. strani)

XII. natečaj za posojila za stanovanjsko graditev

(Nadaljevanje z 10. strani)

prodajno pogodbo o nakupu etažnega stanovanja oziroma montažne hiše.

Višina lastne udeležbe delavca znaša najmanj 70% od končne vrednosti stanovanja oziroma stanovanjske hiše, diferencirana glede na dohodek družine. Stanovanjska hiša mora biti zgrajena do V. faze.

Za lastno udeležbo se šteje tudi posojilo, ki ga pridobi organizacija pri Temeljni banki Velenje na podlagi vezave sredstev, s katerimi samostojno razpolaga.

Odplačilna doba posojila bo določena na podlagi kreditne sposobnosti, vendar ne more biti daljša od 14. let. Obrestna mera za posojilo je 4% letno, s tem, da se po desetih letih od začetka odplačevanja za neodplačani del posojila poveča na 6%.

Posojilo vrača organizacija v polletnih anuitetah, individualni koristniki pa odplačujejo posojilo v mesečnih obrokih. Prednost za posojilo po tem natečaju ima delavec, ki — kupuje etažno stanovanje v okviru usmerjene stanovanjske izgradnje.

— ima nižje poprečne mesečne dohodke na člana družine, — gradi stanovanjsko hišo v okviru usmerjene stanovanjske graditve.

Natečaj za posojilo traja do vključno 29. marca 1980. Prijave na natečaj, prispelne po tem datumu, ne bodo upoštevane. Vloge za pripravo na natečaj sprejema po sklepu komisija Ljubljanska banka-Temeljna banka Velenje — oddelek stanovanjsko komunalnega kreditiranja. Velenje, Rudarska 3, kjer lahko udeleženci dobijo podrobnejša pojasnila v zvezi z natečajem.

Vloge bo pregledala komisija in pripravila predlog za odobritev oziroma zavrnitev vloge za posojila iz združenih sredstev.

Sklepe o odobritvi ali zavrnitvi vloge za najem posojila bo sporočila vsem udeležencem natečaja Ljubljanska banka-Temeljna banka Velenje najkasneje 30 dni po zaključku natečaja in sklepal z udeleženci natečaja, ki bodo uspeli na natečaju, posojilne pogodbe.

Ljubljanska banka-Temeljna banka Velenje bo zahtevala od posojiljemalca zavarovanje za posojila in kontrolirala namensko porabo sredstev.

Velenje, 10.3. 1980

Predsednik komisije za razdeljevanje kreditov
SISS občine Velenje Silvo Koprivnikar, I. r.

Koledar

Petek, 14. marec 1980 — Ma-
tilda
Sobota, 15. marec 1980 —
Klemen
Nedelja, 16. marec 1980 —
Herbert
Ponedeljek, 17. marec 1980 —
Jedert
Torek, 18. marec 1980 — Ciril
Sreda, 19. marec 1980 — Jožef
Četrtek, 20. marec 1980 —
Klavdija

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

14. 3. 1980 — dr. Kralj (dnevni),
dr. Premc (nočni)
15. 3. 1980 — dežurni: dr.
Leljak, pom. dežurni: dr. Kosi
16. 3. 1980 — dežurni: dr.
Leljak, pom. dežurni: dr. Kosi
17. 3. 1980 — dr. Zuber
(dnevni), dr. Natek (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ

od 14. 3. do 16. 3. 1980 — dr.
Peter Lazar
od 17. 3. do 18. 3. 1980 — dr.
Dopdan Menih
od 19. 3. do 20. 3. 1980 — dr.
Ivan Stupar

VETERINARJEV V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE

od 14. 3. do 20. 3. 1980 Ivo
Zagožen, dipl. vet., Velenje, Vr-
njake Banje 7

ZOBOZDRAVNIKOV V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

15. 3. in 16. 3. — dr.
Zvonka Petek, Koroška 31, Ve-
lenje

Mali oglasi

PREJMEM TAKOJ ali po dogo-
voru KV mehanike v moderno
opremljeno delavnico. Plača
dobro. Sprejem tudi vajenca.
Naslov v upravi lista.

PRODAM zastavo 10l, letnik
1974, Raško Drev, Topolšica 14.
PRODAM AUDI 80, letnik
1974, Anton Leber, Šoštanj.

PRODAM jedilnico in hladilno
skrinjo. Oglasite se na Šerčerjevi
20, stanovanje 3, Velenje.

NAŠEL sem ženski prstan na
ostri proti parkiršču Podkraj.
Naslov v uredništvu.

PRODAM 125 PZ. Prevoženih
4500 km. Informacije Serdinšek,
Gorica, Cesta I, štev. 10. Tel.
052-032.

KUPIM rabljeno omaro, 1 m
široko. Kličite popoldan, tel.
051-383.

VNAJEM vzemem gostilno ali
nife v okolici Velenja ali Celja.
Informacije po tel. 881-052.

Thompson; igrajo: Anthony
Quinn, James Mason
18. 3. — torek ob 18. in 20. uri
DRIVER — ameriška kriminalka
režija: Walter Hill; igrajo: Reyna
O'Neil, Izabela Adjani
19. 3. — sreda ob 18. in 20. uri
DRIVER — ameriška kriminalka

20. 3. četrtek ob 18. in 20. uri
ROBIN HOOD — PUSČICA,
MEČ in KARATE — italijanski
avanturistični; režija: Tonino
Ricci; igrajo: Alan Steel, Victoria
Abril

KINO DOM KULTURE VELENJE

17. 3. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE OKNO
V NEBO — ameriški; režija:
Larry Pearce; igrajo: Marilyn Has-
sett, Tomonhy Bottoms

KINO ŠOŠTANJ

15. 3. — sobota ob 19.30
NEVAREN PREHOD — ameriški
akcijski
16. 3. — nedelja ob 17.30 in

19.30 uri — DRIVER — ameriška
kriminalka
17. 3. — ponedeljek ob 19.30 uri
PREHOD STEGNERJA —
angleški avanturistični
19. 3. — sreda ob 19.30 uri
OKNO V NEBO — ameriški

KINO ŠMARTNO OB PAKI

14. 3. — petek ob 19. uri PRE-
GON STEGNERJA — angleški
avanturistični
18. 3. — torek ob 19. uri
DRIVER — ameriška kriminalka

Gibanje prebivalstva

POROKE:

Milomir KIJANOVIČ, roj.
1947, usnj. delavec, Šoštanj, Cesta
talcev 15 in Miroslava DIKOSA-
VIČ, roj. 1960, stiskalka, Šoštanj,
Cesta talcev 15.

TURISTIČNO DRUŠTVO VELENJE

OBJAVLJA

ponudbo vsem ponudnikom privatnih turističnih sob in
kmetijam, kjer se želijo ukvarjati s kmečkim turizmom, da
svoje želje sporočijo turističnemu društvu.

Poleg sob je pomembno, da ponudniki želijo aktivno de-
lati v turistični društveni organizaciji na področju oddaja-
nja privatnih sob turistov. Proste sobe lahko prijavijo s
številom ležišč v pisarni Turističnega društva Velenje vsak
torek in četrtek od 16. do 18. ure (Turistična agencija
Rdeča dvorana).

Podatki so potrebni turističnemu društvu, da bi lahko
usmerili komisijo na delo, da kategorizira sobe in jih
ovrednoti.

Vse za napredek turizma!

Upravni odbor Turističnega
društva Velenje

VELENJČANI, LJUBI- TELJI LEPEGA CVE- TJA!

Včlanite se v turistično
društvo vsak torek in četr-
tek od 16 do 18 ure v pisarni
Turističnega društva —
Turistična agencija Rdeča
dvorana.

Upravni odbor TD

REK VELENJE

DO ELEKTRO FILTERSKI ELEMENTI

Komisija za delovna razmerja
Komisija za delovna razmerja pri
DO „EFE“ Šoštanj

objavlja prosta dela in naloge

DEŽURNEGA ELEKTRIKARJA

Pogoji: — KV električar
— dve leti delovnih izkušenj,
— odslužen vojaški rok.

Stanovanja ni!

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas. Delo se
opravlja v I. in II. izmeni.

Kandidati naj vložijo pismene prošnje v roku 15 dni od
objave z dokazili na naslov REK — DO „EFE“ Šoštanj,
komisija za delovna razmerja, 63325 Šoštanj.

O izbiri bomo vse prijavljene obvestili v roku 30 dni po
preteku objave.

OZD INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

Glavni trg 2, 63325 Šoštanj

Komisija za delovna razmerja TOZD Tovarne usnja
Šoštanj

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge

1. DVA KLJUČAVNIČARJA

Pogoji: KV ključavničar, zaželene delovne izkušnje.

2. ELEKTRIKAR

Pogoji: KV električar, zaželene delovne izkušnje.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj
kandidati pošljejo v 15 dneh od razpisa na naslov: Ka-
drowska služba TOZD Tovarne usnja Šoštanj, Glavni trg 2,
63325 Šoštanj. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30
dneh po poteku razpisa.

gostinstvo velenje, p.o.
velenje, rudarska 1
telefon: (063) 851-220
telegram: gostinstvo velenje

GOSTINSTVO VELENJE OBVEŠČA

cenjene goste, da bo v marcu glasba v naslednjih lokalih.

HOTEL PAKA, VELENJE — vsak večer od 19. — 23.30
ure, razen ponedeljka;

RESTAVRACIJA JEZERO, VELENJE — vsak večer od
19 do 23.00 ure, razen točka in srede;

KAJUHOV DOM, ŠOŠTANJ — vsak večer od 19 do
23.00 ure, razen ponedeljka.

PRIDITE, ZADOVOLJNI BOSTE!

SKUPŠČINA KMETIJSKE ZEMLJIŠKE SKUPNOSTI OBČINE VELENJE

RAZPISUJE prosta dela in naloge

STROKOVNEGA TAJNIKA

kmetijske zemljiške skupnosti

Kandidat mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje
pogoje:

— da ima višjo ali srednjo izobrazbo agronomske smeri in
— najmanj 2 oziroma 3 leta delovnih izkušenj.

Kandidat naj pošlje prijave z dokazili o izpolnjevanju po-
govej v roku 15 dni od objave razpisa na naslov:
Kmetijska zemljiška skupnost občine Mozirje.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po poteku
razpisnega roka.

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustila v 82. letu ljuba mama, stara mama in sestra

Antonija Lihteneker

iz Lajš 208

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izkazano sožalje in nudeno pomoč.
Posebej se zahvaljujemo dr. Valterju Pirtovski za njegovo požrtvovalnost, duhovniku Stanku
Prazniku za opravljen obred, govornikom, pevcem, kolektivom REK—Avtopark, bolnici
Topolšica, TES. Tesarstvo Škotnik, Z. V. invalidov za darovano cvetje ter vsem, ki ste jo pospre-
mili na zadnji poti.

Žalujoci: hčerki Marija in Tilka, sinovi Franc, Alojz, Ivan in Jože z družinami, sestra Fanika in
brat Jože ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, brata in strica

Mihaela Talerja

roj. 1899 leta v Dragžošah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vsem prijateljem in znancem, ki so nam
izrekli sožalja, darovali vence in cvetje, počastili njegov spomin in ga pospremili na zadnji poti.
Zahvaljujemo se govorniku za poslovljne besede. Posebno se zahvaljujemo pevcem upokojen-
skega društva Velenje, ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: žena Elizabeta, sestre Julka, Pavla, Angela, brat Janez in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Po dolgi in mučni bolezni je prenehalo biti zlato srce ljube žene,
mame, stare mame, prababice in sestre

Marije Vrabič

rojene Kocjanc

Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje in za darovano cvetje. Posebno se zahvaljuje-
mo dr. Pavlu Grošlju za njegov trud in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje Franjo Kljun je na seji sveta pred dnevi izročil posebno občinsko priznanje dolgoletnemu delavcu občinske uprave FRANCU BOŽIČU. Franc Božič, ki ga že dolga leta srečujemo v sprejemni pisarni skupščine občine, je priznanje prejel na pobudo nekaterih krajevnih skupnosti občinske konference SZDL Velenje.

Četrtega aprila v Šoštanju

Peto srečanje malih vokalnih skupin Slovenije

Radio Velenje in zveza kulturnih organizacij Slovenije bosta pripravila v petek, 4. aprila 1980 s pričetkom ob 19. uri v domu kulture v Šoštanju 5. SREČANJE MALIH VOKALNIH SKUPIN SLOVENIJE.

Na srečanju lahko nastopajo male vokalne skupine iz SR Slovenije in iz zamejstva, to je sestavi od 3 do 7. pevcev, dovoljena pa je spremljava s ljudskim instrumentom.

Prijave je treba poslati do 25. marca 1980 na naslov: RADIO VELENJE, 63320 VELENJE, FOITOVA 10. Hkrati s prijavo morajo skupine sporočiti naslove 5 skladb, s katerimi želijo nastopiti na srečanju. Organizatorja bosta vesela, če bodo med predlaganimi skladbami tudi narodne pesmi z območja, s katerega prihaja skupina, dobrodošle pa bodo tudi izvirne partizanske pesmi. Posebna žirija bo izbrala dve skladbi, s katerimi bodo male vokalne skupine nastopile na 5. srečanju v Šoštanju.

Ob zaključku bodo udeleženci 5. srečanja malih vokalnih skupin Slovenije zapeli Radovana Gobca »Zdravico svobodi«.

V Galeriji knjižnice

Odpri razstavo narodnih vezenin

Svet za družbeno politično dejavnost žena pri občinski konferenci SZDL Velenje je tudi letos pripravil skupaj s kulturnim centrom Ivan Napotnik Velenje tradicionalno razstavo ročnih del žena velenjske občine v počastitev 8. marca. Razstavo so odprli pretekli petek v prostorih galerije velenjske knjižnice.

Tokrat razstavljalke prikazujejo vso iznajdljivost, spretno roko, pa tudi razgledanost na področju narodnega ornameta, ki nam ga danes nudijo strokovne knjige. Svoje izdelke razstavlja deset žena, kolektivno pa razstavlja osnovna šola XIV. divizije in zaposleni v sanatoriju Ravne. Ob otvoritvi razstave je o pomenu 8. marca in vloži ženske danes spregovoril predsednik občinske konference SZDL Velenje Tone Seliga, lep kulturni program pa so izvedli operni solisti iz Ljubljane.

V nocošnjem Petkovem kulturnem večeru se bodo predstavili člani literarnega krožka gimnazije Velenje.

Nogomet

Gradbenik: Elgroj 1:0

V nedeljo sta se na Ljubnem v pokalnem srečanju pomerili ekipi domačega Gradbenika in Zgornjesavinjske selekcije. Dokaj presenetljivo so slavili domačini, ki so pomanjkanje tekmovalnih izkušenj in slabšo pripravljenost nadomestili z borbena in požrtvovalno igro ter z edinim zadetkom Juvana zasluženo premagali nekoliko oslabiljenega nasprotnika. Pred 400 gledalci je srečanje vodil Šešek iz Celja.

J. P.

Derbi v Topolšici

V spomladanskem delu prvenstva slovenske odbojarske lige za moške je Topolšica doživela dva poraza, in sicer s Polskavo (3:1) ter Savinjsko (3:1). Preteklo soboto pa je bil na sporedu šaleško-savinjski derbi med igralci Topolšice in Sempetra, v katerem je takrat slavila Topolšica z rezultatom 3:1. V telovadnici osnovne šole v Topolšici si je srečanje ogledalo okoli 100 gledalcev. Gostje so

uspeli dobiti le prvi set (10:15), nato pa so domačini z dobro igro v polju in na mreži odločili naslednje tri sete v svojo korist (15:10, 15:13, 18:16). Domačim igralcem pa so z bučnim navijanjem pomagali tudi gledalci.

TOPOLŠICA: Menih, Marinšek, Globačnik, Zabkar, Juvan, Golob, Šmon, Kompan, Lukanc, Božič.

D. Menih

nama VELENJE

Šoštanj

Za dan žena

V počastitev mednarodnega praznika dneva žena je tudi krajevna organizacija SZDL Šoštanj organizirala svečano proslavo. Vsaki udeleženci proslave so šoštanjski mladinci poklonili rdeči nagelj. Dvorana je bila nabito polna žena in mater, ki so z zanimanjem sledile programu, v katerem so nastopili malčki iz vzgojno varstvenega zavoda, učenci obeh osnovnih šol in mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj pod vodstvom Danice Supovec.

Ob mednarodnem prazniku žena pa je krajevna organizacija rdečega križa obdarila s cvetjem in skromnim darilom vse bolne in starejše občanke, ki se niso mogle udeležiti proslave v domu kulture. Članice odbora RK so jih obiskale na domu in jih tako razvedrile.

Republiško tekmovanje

V soboto, 8. marca je ribiška družina »Paka« organizirala v Šoštanju republiško dvoransko prvenstvo v suhih disciplinah. Novi republiški prvak v tej disciplini je postal Vlado Mešič, ki je osvojil 291 točk, drugi je bil Franc Rebešek s 257 točkami, tretji pa Martin Pliberšek s 205 točkami. V disciplini obtežilnik ARENBERG je Vlado Mešič dosegel svetovni rekord s 100 točkami. Ekipno je na republiškem tekmovanju zmagala ribiška družina »Paka« Šoštanj s 742 točkami.

V. Koje

SLEPI ŠAHISTI V VELENJU

13. februarja so se v Velenju srečali slepi šahisti celjske regije z mladinci krajevnih skupnosti Velenje—Desni breg. Zasluženo so zmagali gostje z rezultatom 3,5:2,5.

Na posameznih deskah so bili doseženi naslednji izidi: Mohorič: Matko 0:1, Vodeb—Holešek 1:0, Ojstršek: Zlabornik 1:0, Pustinek—Zagorec 0:1, Žerdoner: Vujič 0,5:0,5.

Srečanju ob šahovnici je sledil pester družabni večer, na katerem so se dogovorili tudi za povratno srečanje v Celju.

H. Jerčič

V kurzivi

Za nami je 8. marec — dan žena. Letošnje praznovanje tega mednarodnega praznika je imelo, bolj kot kdajkoli doslej, delovno obeležje. Bila je nova priložnost za oceno, kako v praksi uresničujemo, med drugim, tudi resolucijo zvezne skupščine o glavnih smereh družbenega delovanja za zboljšanje družbenoekonomskega položaja in vloge žensk v socialistični družbi ter stališča slovenske problemske konference o delavki v združenem delu. Torej za oceno o samoupravnem in družbenoekonomskem položaju ženske kot ustvarjalke našega razvoja.

Tam, kjer so se lotili ocenjevanja doseženega napredka pri utrjevanju samoupravnega in družbenoekonomskega položaja žensk, so lahko ugotovili, da precej nalog še zmeraj ni uresničenih in da bodo potrebni novi napor za spremembo obstoječega stanja. Pa tudi zato, da spremenimo sem in tja še vedno prisotno mnenje o ženskah, ki so »z drobnim delom udeležene oziroma v pomoč moškim pri njihovih velikih nalogah«.

Napori, predvsem pa tudi drugačna zavest, bodo potrebni tudi za to, da enkrat za vselej odpravimo ponekod še zmeraj uveljavljeno praznovanje »dneva moških« z nagovori, darili in obveznim aperitivom, vse to seveda po možnosti med delovnim časom. Kaže, da organizatorji, pa tudi udeleženci tovrstnih praznovanj, ki so prav gotovo v posmeh mednarodnemu dnevu žensk, pozabljajo, da so bila pri nas ženska vprašanja vseskozi del razrednega boja, boja delavskega razreda za pravice delavcev in da s praznovanji dneva ženske, naj bodo pripravljena iz kakršnega koli razloga že, razvrednotujemo ta naša temeljna načela.

Mi in narava

Naše „lepo“ okolje

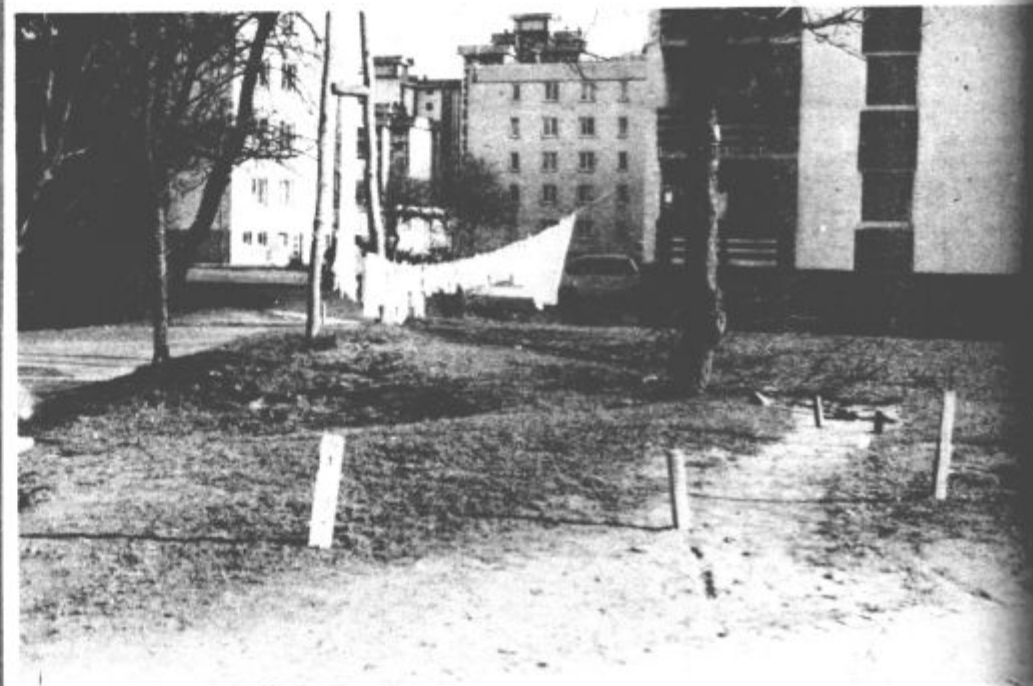
Zima je tudi letos pustila svoje »posledice«. Nekatere so ostale še od prejšnjih let, čeprav nenehno hodimo mimo njih, jih ne opazimo ali pa namenoma zatismo oči pred njimi. Obenem se vsako leto ponasamo, da je naše mesto med najlepše urejenimi kraji. Zato bi bilo prav, da vsakdo pogleda okoli sebe, okrog svojega bloka in stori tisto, kar je dolžan storiti.

28. decembra bo v Velenju javna TV oddaja Naši kraji med seboj. Poročali smo že, da se bosta v tej oddaji predstavili mesti Velenje in Trbovlje. Ena izmed točk oddaje bo tudi odkrivanje črnih točk. Torej bodo Velenjčani poskušali najti čimveč točk, ki kvarijo izgled kraja v Trbovljah, Trboveljčani pa pri nas. Ko smo te dni napravili kratek sprehod po Velenju, smo se

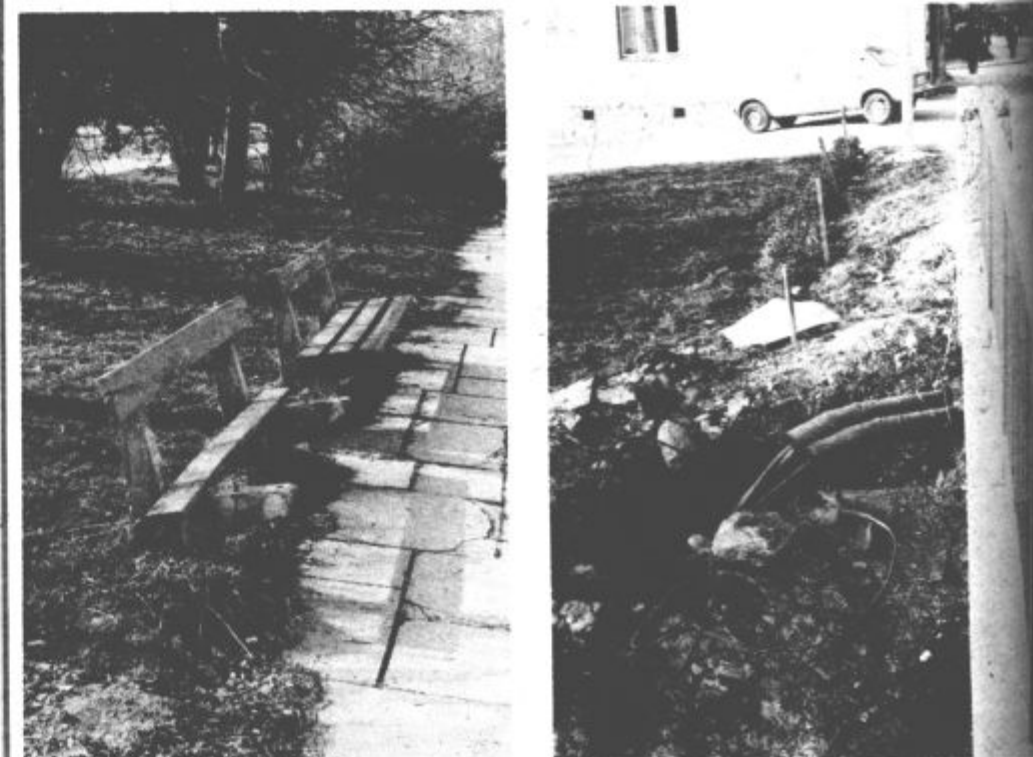
prepričali, da bodo imeli Trboveljčani kaj pokazati mnogim gledalcem, pred televizijskimi sprejemniki v petek, 28. marca, saj smo ujeli v naš fotoaparati veliko takšnih točk. Na nekatere vas danes želimo tudi spomniti. Seveda pa ne bi bilo prav, če bi naše mesto uredili samo zaradi Trboveljčanov. To mora biti naša celoletna naloga.

Krajevno skupnost Velenje center levi breg krasi tudi gornje zimsko-spomladansko tihožitje. Za bloki na Prešernovi (ob križišču z Jenkovo cesto) je v senci smrek prava zbirka nesnage od žimnic do razbitega spačka. Kaže, da so krajanji zelo ponosni na to.

Zima nam je zapustila veliko shojenih zelenic. Ponekod tudi kol in žica ne odvrčata krajanov od bližnjice. Pa tudi obešeno perilo ne. Posnetek je samo streljaj od gornjega.

Takšnih klopi je veliko. Naš posnetek je iz parka ob Kidričevi cesti.

Pod mostom čez reko Pako (v Starem Velenju) je nekaj metrov nezavarovanih kablov. Tu gre tudi malomarnost in veliko neodgovornost nekoga.